

PROTOKÓŁ POSIEDZENIA W DNIU 28 CZERWCA 2007 R., CZWARTEK

(2007/C 254/04)

(Posiedzenie zostało otwarte o godz. 9.05)

OBRADOM PRZEWODNICZYŁA: Glenys KINNOCK

Współprzewodnicząca

1. Zastępcy

Współprzewodnicząca ogłosiła następujące zastępstwa: Maria Badiá i Cutchet (za Kadera Arifa), Philip Bushill-Matthews (za Carlosa Coelho), Robert Goebbels (za Elisę Ferreirę), Alain Hutchinson (za Dariusza Rosatiego), Zbigniew Zaleski (za Patricka Gauberta), Tadeusz Zwiefka (za Raymonda Langendriesa).

2. Zatwierdzenie protokołu posiedzenia w dniu 27 czerwca 2007 r., środa

Protokół został zatwierdzony.

3. Zwiąże sprawozdania na temat warsztatów

- Donald Ramotar (Gujana) w sprawie migracji, we współpracy z lotniskiem we Frankfurcie i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Niemiec (Frankfurt).
- Karin Scheele w sprawie monitorowania zmiany klimatu, we współpracy z Europejską Agencją Kosmiczną (Darmstadt).
- John Bowis w sprawie dostępu do leków przeciwko zanieczyszczeniom, we współpracy z firmą Sanofi-Aventis (Frankfurt).

4. Przegląd Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES): debata (bez rezolucji)

Alexander Baum (Komisja Europejska) przedstawił zagadnienie.

Głos zabrali: Gay Mitchell, Peya Mushelenga (Namibia), Denis Polisi (Rwanda), John Bowis, p. William (Seszele), Katrin Scheele, Donald Ramotar (Gujana), Linda McAvan, Ana Rita Sithole (Mozambik), Joseph Mugambe (Uganda), Boyce Sebetela (Botswana), Bornito de Sousa (Angola).

Alexander Baum (Komisja Europejska) ustosunkował się do poruszanych kwestii i podsumował debatę.

5. Głosowanie w sprawie zmiany Regulaminu

Współprzewodnicząca wyjaśniła procedurę głosowania.

Zgodnie z art. 34 Regulaminu głosowanie odbyło się oddzielnie w każdej Izbie. Zmiana została przyjęta jednogłośnie przez obie Izby.

6. Głosowanie nad projektami rezolucji zawartymi w sprawozdaniach trzech komisji stałych

- Sprawozdanie w sprawie dobrego zarządzania, przejrzystości i odpowiedzialności w korzystaniu z zasobów naturalnych w krajach AKP (AKP-UE/3937/07/wersja ostateczna.) — Komisja Spraw Politycznych. Współsprawozdawcy: Evelyne B. Cheron (Haiti) i Michael Gahler.

Zgłoszono jedno sprostowanie do projektu rezolucji. Współsprawozdawcy zgłosili jedną poprawkę ustną. Poprawka ustna została przyjęta. Zmienioną rezolucję przyjęto jednogłośnie.

- Sprawozdanie w sprawie zmniejszania ubóstwa drobnych rolników w krajach AKP, szczególnie w sektorze owoców, warzyw i kwiatów (AKP-UE/100.011/07/wersja ostateczna.) — Komisja Rozwoju Gospodarczego, Finansów i Handlu. Współsprawozdawcy: Kilontji Mporogomyi (Tanzania) i Carl Schlyter.

Poprawkę 1 przyjęto z poprawką ustną do tej poprawki. Przyjęto poprawki 2, 4, 5, 6, 7 i 8. Zmienioną rezolucję przyjęto jednogłośnie.

- Sprawozdanie w sprawie migracji wykwalifikowanych pracowników i jej konsekwencji dla rozwoju krajowego (AKP-UE/100.012/07/wersja ostateczna.) — Komisja Spraw Społecznych i Środowiska. Współsprawozdawcy: Sharon Hay Webster (Jamajka) i Luisa Morgantini.

Poprawkę 2 przyjęto jako uzupełnienie ust. 17. Przyjęto poprawki 1 i 3. Zmienioną rezolucję przyjęto jednogłośnie.

7. Głosowanie nad projektami rezolucji pilnych

- Projekt pilnej rezolucji w sprawie sytuacji w Darfurze (AKP-UE/100.075/07/tekst kompromisowy).

Poprawka 4 została wycofana. Przyjęto poprawki 1, 2 i 3.

Zmienioną rezolucję przyjęto jednogłośnie.

Zgodnie z art. 16 Regulaminu Kaguer Darbo (Czad) złożył pisemne uzasadnienie w sprawie głosowania. Uzasadnienie zostało rozdane członkom WZP w języku oryginału.

trud włożony w organizację 13. sesji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego w Wiesbaden i imprez towarzyszących.

8. Sprawy różne

Donald Ramotar (Gujana) poruszył kwestię rozmieszczenia w Europie nowego systemu antyrakietowego.

P. Straker (St Vincent i Grenadyny) podziękował władzom niemieckim i Michaelowi Gahlerowi za ich gościnność oraz za

9. Termin i miejsce 14. sesji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE

14. sesja WZP odbędzie się w dniach 17-22 listopada 2007 r. w Kigali (Rwanda).

(Posiedzenie zostało zamknięte o godz. 11.10)

Otmar ROGERS i
Glenys KINNOCK
Współprzewodniczący

Sir John KAPUTIN i
Dietmar NICKEL
Współsekreтары generalni

ZAŁĄCZNIK I

LISTA CZŁONKÓW WSPÓLNEGO ZGROMADZENIA PARLAMENTARNEGO

Przedstawiciele AKP

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), współprzewodniczący
BENIN (wiceprzewodniczący)
KAMERUN (wiceprzewodniczący)
GWINEA RÓWNIKOWA (wiceprzewodniczący)
GHANA (wiceprzewodniczący)
JAMAJKA (wiceprzewodniczący)
KENIA (wiceprzewodniczący)
NIUE (wiceprzewodniczący)
SESZELE (wiceprzewodniczący)
WYSPIY SALOMONA (wiceprzewodniczący)
SURINAM (wiceprzewodniczący)
ZAMBIA (wiceprzewodniczący)
ZIMBABWE (wiceprzewodniczący)

ANGOLA
ANTIGUA I BARBUDA
BAHAMY
BARBADOS
BELIZE
BOTSWANA
BURKINA FASO
BURUNDI
CZAD
DOMINIKA
DŹIBUTI
ERYTREA
ETIOPIA
FIDŹI
GAMBIA
GRENADA
GUJANA
GWINEA
GWINEA-BISSAU
HAITI
KIRIBATI
KONGO (Demokratyczna Republika)
KONGO (Republika)
KOMORY
LESOTHO
LIBERIA
MADAGASKAR
MALAWI
MALI
MAURETANIA

Przedstawiciele PE

KINNOCK, współprzewodnicząca
GAHLER (wiceprzewodniczący)
MANTOVANI (wiceprzewodniczący)
VERGES (wiceprzewodniczący)
CARLOTTI (wiceprzewodnicząca)
MITCHELL (wiceprzewodniczący)
AUBERT (wiceprzewodnicząca)
LULLING (wiceprzewodnicząca)
KAMIŃSKI (wiceprzewodniczący)
POLFER (wiceprzewodnicząca)
MARTÍNEZ MARTÍNEZ (wiceprzewodniczący)
BOWIS (wiceprzewodniczący)
GOUDIN (wiceprzewodniczący)

AGNOLETTO
ALLISTER
ARIF
AYLWARD
BEREND
BORRELL FONTELLES
BULLMAN
BUSK
CALLANAN
CASHMAN
COELHO
CORNILLET
DEVA
DILLEN
DOMBROVSKIS
FERNANDES
FERREIRA
GAUBERT
GOMES
GRABOWSKA
GRÖNER
GURMAI
HALL
HAUG
HERRANZ GARCÍA
HOLM
JÖNS
KACZMAREK
KORHOLA
KOZLIK

MAURITIUS	LANGENDRIES
MIKRONEZJA (Federacja)	LEHIDEUX
MOZAMBIK	LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
NAMIBIA	LOUIS
NAURU (Republika)	MARTENS
NIGER	McAVAN
NIGERIA	MAYER
PALAU	MORILLON
PAPUA NOWA GWINEA	NOVAK
REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA	PLEGUEZUELOS AGUILAR
REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA	RIBEIRO E CASTRO
RPA	ROITHOVÁ
RWANDA	ROSATI
SAINT KITTS I NEVIS	SBARBATI
SAINT LUCIA	SCHEELE
SAINT VINCENT I GRENADYNY	SCHLYTER
SAMOA	SCHMIDT F.
SENEGAL	SCHMIDT O.
SIERRA LEONE	SCHNELHARDT
SOMALIA	SCHRÖDER
SUAZI	SORNOSA MARTÍNEZ
SUDAN	SPERONI
TANZANIA	STURDY
TIMOR WSCHODNI	VAN HECKE
TOGO	VAN LANCKER
TONGA	VENETO
TRINIDAD I TOBAGO	VENTRE
TUVALU	de VILLIERS
UGANDA	WIELAND
VANUATU	WIJKMAN
WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ	ZÁBORSKÁ
WYSPY COOKA	ZANI
WYSPY MARSHALLA (Republika)	ZĪLE
WYSPY ŚWIĘTEGO TOMASZA I KSIĄŻĘCE	ZIMMER
REPUBLIKA ZIEŁONEGO PRZYŁĄDKA	... (VERTS/ALE)

KOMISJA SPRAW POLITYCZNYCH

Członkowie z ramienia AKP

NZOMUKUNDA (BURUNDI), współprzewodniczący
 LUTUNDULA (KONGO, Demokratyczna Republika), wiceprzewodniczący
 DUGUID (BARBADOS), wiceprzewodniczący

ANGOLA
 BELIZE
 BENIN
 DŻIBUTI
 FIDŻI
 GRENADA
 GWINEA

Członkowie z ramienia PE

CALLANAN, współprzewodniczący
 JÖNS, wiceprzewodnicząca
 POLFER, wiceprzewodniczący

CARLOTTI
 COELHO
 DILLEN
 GAHLER
 GAUBERT
 GOMES
 GRABOWSKA

GWINEA RÓWNIKOWA	GRÖNER
HAITI	GURMA
LIBERIA	HERRANZ GARCÍA
MAURETANIA	KACZMAREK
NAMIBIA	KAMINSKI
NIGERIA	LÓPEZ ISTÚRIZ
NIUE	LOUIS
PAPUA NOWA GWINEA	MANTOVANI
REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
SAINT VINCENT I GRENADYNY	MORILLON
SUDAN	SCHMIDT F.
TOGO	VAN HECKE
TUVALU	VENTRE
UGANDA	WIELAND
WYSPY COOKA	ZANI
ZIMBABWE	ZIMMER

KOMISJA ROZWOJU GOSPODARCZEGO, FINANSÓW I HANDLU

Członkowie z ramienia AKP

EVERISTUS (SAINT LUCIA), współprzewodniczący
SEBETELA (BOTSWANA), wiceprzewodniczący
DARBO (CZAD), wiceprzewodniczący

ERYTREA
ETIOPIA
GABON
GHANA
GUJANA
KAMERUN
KENIA
KONGO (Republika)
MALI
MAURITIUS
MIKRONEZJA (Federacja)
PALAU
RPA
SAINT KITTS I NEVIS
SAMOA
SENEGAL
SIERRA LEONE
SUAZI
TANZANIA
TONGA
TRINIDAD I TOBAGO
WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ
ZAMBIA

Członkowie z ramienia PE

SCHLYTER, współprzewodniczący
DOMBROVSKIS, wiceprzewodniczący
RIBEIRO E CASTRO, wiceprzewodniczący

AGNOLETTO
BEREND
BULLMANN
BUSK
CORNILLET
DEVA
FERREIRA
KINNOCK
KOZLÍK
LANGENDRIES
LEHIDEUX
LULLING
MAYER
McAVAN
MITCHELL
PLEGUEZUELOS AGUILAR
ROSATI
SPERONI
STURDY
VAN LANCKER
de VILLIERS
ŽÍLE
... (VERTS/ALE)

KOMISJA SPRAW SPOŁECZNYCH I ŚRODOWISKA**Członkowie z ramienia AKP**

OUMAROU (NIGER), współprzewodniczący
SANGA (WYSPIY SALOMONA), wiceprzewodniczący
SITHOLE (MOZAMBIK), wiceprzewodnicząca

ANTIGUA I BARBUDA
BAHAMY
BURKINA FASO
DOMINIKA
GAMBIA
GWINEA BISSAU
JAMAJKA
KIRIBATI
KOMORY
LESOTHO
MADAGASKAR
MALAWI
NAURU
REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA
RWANDA
SESZELE
SOMALIA
SURINAM
TIMOR WSCHODNI
VANUATU
WYSPIY MARSHALLA (Republika)
WYSPIY ŚWIĘTEGO TOMASZA I KSIĄŻĘCE
REPUBLIKA ZIEŁONEGO PRZYŁĄDKA

Członkowie z ramienia PE

SCHEELE, współprzewodnicząca
NOVAK, wiceprzewodniczący
ARIF, wiceprzewodniczący

ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BORRELL FONTELLES
BOWIS
CASHMAN
FERNANDES
GOUDIN
HALL
HAUG
HOLM
KORHOLA
MARTENS
ROITHOVA
SBARBATI
SCHMIDT O.
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SORNOSA MARTÍNEZ
VENETO
VERGES
WIJKMAN
ZÁBORSKÁ

ZAŁĄCZNIK II

LISTA OBECNOŚCI NA SESJI W DNIACH 25-28 CZERWCA W WIESBADEN

RADEMBINO-CONIQUET (Gabon), współprzewodniczący	KINNOCK, współprzewodnicząca
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DUGUID (Barbados)	AUBERT ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
DAYORI (Benin) (wiceprzewodniczący)	AYLWARD ⁽²⁾ ⁽³⁾
SEBETELA (Botswana)	BADIA i CUCHET (za ARIFA) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
TAPSOBA (Burkina Faso)	BEREND
NZOMUKUNDA (Burundi)	BORRELL FONTELLES
NYASSA (Kamerun) (wiceprzewodniczący)	BOWIS (wiceprzewodniczący)
SORONGOPE-ZOUMANDJI (Republika Południowoafrykańska)	BULLMANN
DARBO (Czad)	BUSHILL-MATTHEWS (za COELHO) ⁽⁴⁾
BOUNKOULOU (Kongo, Republika)	BUSK ⁽¹⁾ ⁽²⁾
GOYA (Kongo, Demokratyczna Republika)	CALLANAN ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
AMON-AGO (Wybrzeże Kości Słoniowej)	CARLOTTI (wiceprzewodnicząca)
ABDI SAID (Dżibuti)	CASHMAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
THOMAS (Dominika) (*)	DOMBROVSKIS
JIMENEZ (Republika Dominikańska)	FERNANDES
NGUEMA OWONO (Gwinea Równikowa)	GAHLER (wiceprzewodniczący)
TSEGGAI (Erytrea)	GOEBBELS (za FERREIRE)
TOGA (Etiopia)	GOMES ⁽¹⁾
CAVUILATI (Fidżi) (*)	GRABOWSKA
MILEBOU-AUBUSSON (Gabon)	GRÖNER
OSEI-AMEYAW (Ghana)	HALL ⁽²⁾
TOP (Gwinea)	HAUG
BERNARD CHERON (Haiti)	HUTCHINSON (za ROSATIEGO)
McNISH (Jamajka) (*)	JÖNS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
KAMOTHO (Kenia) (wiceprzewodniczący)	KACZMAREK
MAFURA (Lesotho)	KORHOLA
SMITH (Liberia)	KOZLÍK ⁽¹⁾
MATOLA (Malawi)	LEHIDEUX ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DIALLO (Mali) (*)	LULLING (wiceprzewodnicząca)
GUELAYE (Mauretania)	MANTOVANI (wiceprzewodniczący) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
DEERPALSING (Mauritius)	MARTENS
SITHOLE (Mozambik)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (wiceprzewodniczący) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MUSHELENGA (Namibia)	MAYER
OUMAROU (Niger)	McAVAN ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
ADEFIDIPE (Nigeria) (*)	MITCHELL
TALAGI (Niue)	MORGANTINI (za HOLMA) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
BALAGETUNA (Papua Nowa Gwinea) (*)	POLFER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
POLISI (Rwanda)	RIBEIRO E CASTRO
HARRIS (Saint Kitts i Nevis)	SCHEELE
JEAN-MARIE (Saint Lucia)	SCHLYTER ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
STRAKER (Saint Vincent i Grenadyny)	SCHMIDT F. ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
LAUOFO (Samoa)	SCHMIDT O.
WILLIAM (Seszele)	SCHNELLHARDT
CONTEH (Sierra Leone)	SCHRÖDER

MA'AHANUA (Wyspy Salomona) (*)	SPERONI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
SITHOLE (RPA)	STURDY ⁽²⁾ ⁽³⁾
DEKUEK (Sudan)	VAN HECKE
RODGERS (Surinam)	VAN LANCKER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
THWALA (Suazi)	VENETO ⁽²⁾ ⁽³⁾
CHECHE (Tanzania)	WIELAND ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
MUGAMBE (Uganda)	ZALESKI (za GAUBERTA) ⁽⁴⁾
NJOBVU (Zambia) (*)	ZABORSKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	ZIMMER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	ZWIEFKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(*) Kraj reprezentowany przez osobę niebędącą posłem do Parlamentu.

⁽¹⁾ Obecny w dniu 25 czerwca 2007 r.

⁽²⁾ Obecny w dniu 26 czerwca 2007 r.

⁽³⁾ Obecny w dniu 27 czerwca 2007 r.

⁽⁴⁾ Obecny w dniu 28 czerwca 2007 r.

Obserwator:

Kuba: POLANCO

Ponadto obecni:

ANGOLA

COSTA DALA
TEMBU NZUANGA
SEBASTIAO ANDRE

BARBADOS

GODDARD

BENIN

DURAND-ADJAH

BOTSWANA

BATLHOKI

BURKINA FASO

LANKOANDE

BURUNDI

KABURA
HABARUGIRA
KABOGOYE

ERYTREA

TEKLE

ETIOPIA

ALI

GABON

NDIMAL
MOUVAGHA TCHIOBA
MAKONGO
NDONG NGUEMA
POSSO
OGOMBE

GHANA

KUMI
OPPONG-NTITI

GWINEA

DIALLO

GWINEA RÓWNIKOWA

ANDEM ELA
NKA OBIANG
EVANA NDEME

HAITI

PIERRE
MELIUS
JACINTHE
DOREUS
JOSEPH NELSON

JAMAJKA

BARKER-MURPHY

KAMERUN

BAH

KENIA

WAMBUA
MUTHAA
POGHISIO
SUMBEIYWO

KONGO (Republika)

LEKOYI
OBIA
TSHIKA
MUDOYI

KONGO (Republika Demokratyczna)

KIZIKI

LESOTHO
TIHELI
NYAPHISI

LIBERIA
PENNOH
TELEWODA

MALAWI
KALICHERO

MALI
ASKIA

MAURETANIA
KAMARA
HAMOUD
BOÏLIL
ABDALLA
M'BARECK

MAURITIUS
GUNNESSEE

NAMIBIA
DE WAAL
RUMPT
KATJAVIVI
NDADI

NIGER
MAHAMADOU
ABDOURAHMANE
HABIBOU
CAZALICA

PAPUA NOWA GWINEA
ABURU

REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA
AQUINO ACOSTARO
CEDANO

**REPUBLIKA POŁUDNIOWO-
FRYKAŃSKA**
YINIFOLO VANDENBOS

RPA
GIBSON
MAGAU
BASSON

RWANDA
KAYINAMURA
GASANA
GAHAMANYI

SIERRA LEONE
GOODWYLL

SUAZI
DLAMINI

SUDAN
MUSTAFA
ALLOBA
BADRI
JERVASE

SURINAM
HIWAT
RATHIPAL

UGANDA
ACEMAH
AMONGI
DOMBO

WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ
AMANI

ZAMBIA
MBEWE
MULENGA
SHITULIKA

RADA AKP-UE

TSEKOA   minister spraw zagranicznych, urzędujący przewodniczący Rady AKP (Lesotho)

WIECZOREK-ZEUL   minister ds. współpracy gospodarczej i rozwoju, urzędująca przewodnicząca Rady UE (Niemcy)

KOMISJA EUROPEJSKA

MICHEL   komisarz ds. rozwoju i pomocy humanitarnej

PARLAMENT PANAFRYKAŃSKI

MONGELLA przewodnicząca Parlamentu Panafrykańskiego

UNFPA BRAZYLIA

HAKKERT

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY (EKES)

AKOUETE

DANTIN

GAUCI

LISBEY

MAKEKA

CENTRUM TECHNICZNE WSPÓŁPRACY ROLNEJ (CTA)

BURGUET

BOTO

SEKRETARIAT AKP

KAPUTIN wiceprezydent generalny

SEKRETARIAT UE

NICKEL wiceprezydent generalny

ZAŁĄCZNIK III

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY POSIEDZENIA W DNIU 25 CZERWCA 2007 R., PONIEDZIAŁEK

Akredytacja przedstawicieli spoza parlamentów

WSPÓLNOTA DOMINIKI

A. THOMAS

Radca/minister przy Ambasadzie Dominiki, Bruksela

FIDŻI

R.S.T. CAVUILATI

Ambasador, Ambasada Fidzi, Bruksela

JAMAJKA

Vilma MCNISH

Ambasador, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Kingston, Jamajka

NIGERIA

A.J. ADEFIDIPE

Minister, Ambasada Nigerii, Bruksela

PAPUA NOWA GWINEA

John BALAGETUNA

Dyrektor ds. stosunków międzyparlamentarnych, parlament krajowy, Papua Nowa Gwinea

WYSPY SALOMONA

J. MA'AHANUA

Ambasador, Ambasada Wysp Salomona, Bruksela

_____

ZAŁĄCZNIK IV

PRZYJĘTE REZOLUCJE

	Strona
— w sprawie dobrego zarządzania, przejrzystości i odpowiedzialności w korzystaniu z zasobów naturalnych w krajach AKP (AKP-UE/3937/07/wersja ostateczna)	17
— w sprawie zmniejszania ubóstwa drobnych rolników w krajach AKP, szczególnie w sektorze owoców, warzyw i kwiatów (AKP-UE/100.011/07/wersja ostateczna)	25
— w sprawie migracji wykwalifikowanych pracowników i jej konsekwencji dla rozwoju krajowego (AKP-UE/100.012/07/wersja ostateczna)	31
— w sprawie sytuacji w Darfurze (AKP-UE/100.075/07/wersja ostateczna)	39

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie dobrego zarządzania, przejrzystości i odpowiedzialności w korzystaniu z zasobów naturalnych w krajach AKP**

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- na posiedzeniu w Wiesbaden (Niemcy) w dniach 25-28 czerwca 2007 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu (Benin) w dniu 23 czerwca 2000 r., zmienioną umową zmieniającą umowę o partnerstwie, podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. („umowa z Kotonu”), a w szczególności art. 9, 68, 96 i 97,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji z dnia 31 października 2003 r.,
- uwzględniając utworzenie Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK), które miało miejsce w dniu 17 lipca 1998 r. w Rzymie,
- uwzględniając Deklarację Narodów Zjednoczonych w sprawie korupcji i przekupstwa w międzynarodowych transakcjach handlowych z dnia 16 grudnia 1996 r.,
- uwzględniając Konwencję państw amerykańskich przeciwko korupcji, przyjętą w Caracas w dniu 29 marca 1996 r.,
- uwzględniając Konwencję Unii Afrykańskiej w sprawie zapobiegania i zwalczania korupcji, przyjętą na 2. sesji zwyczajnej Konferencji Unii Afrykańskiej w Maputo dnia 11 lipca 2003 r.,
- uwzględniając Konwencję OECD o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych z dnia 21 listopada 1997 r.,
- uwzględniając ustawodawstwo w krajowe dziedzinie prania pieniędzy, mające zastosowanie w państwach AKP-UE,
- uwzględniając deklarację paryską z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając deklarację przyjętą dnia 2 czerwca 2003 r. na szczycie G8 w Evian, zatytułowaną „Walka z korupcją i poprawa przejrzystości” oraz uwzględniając deklarację przyjętą dnia 8 czerwca 2007 r. podczas szczytu G8 w Heiligendamm (Niemcy), zatytułowaną „Wzrost gospodarczy i odpowiedzialność w Afryce”,

(¹) Przyjęta w dniu 28 czerwca 2007 r. w Wiesbaden (Niemcy).

- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 2/2005 dotyczące pomocy budżetowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju na rzecz krajów AKP ⁽¹⁾,
- uwzględniając przewodnik MFW w zakresie przejrzystości dochodów z zasobów naturalnych, przyjęty w czerwcu 2005 r.,
- uwzględniając opracowanie Banku Światowego z 2004 r., dotyczące przemysłu wydobywczego,
- uwzględniając czterdzieści zaleceń grupy GAFI (Group d'Action Financière — GAFI), mające na celu zwalczanie prania pieniędzy,
- uwzględniając wyniki posiedzenia plenarnego GAFI, które odbyło się w Vancouver w dniach 9-13 października 2006 r.,
- uwzględniając inicjatywy „Opublikuj, ile płacisz” (Publish What You Pay) i „Opublikuj, ile zarobiłeś” (Publish What You Earn),
- uwzględniając zasady i kryteria inicjatywy na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym (fr. ITIE),
- uwzględniając wsparcie udzielone przez Unię Europejską procesowi certyfikacji z Kimberley dla przywozu i wywozu diamentów oraz udział krajów AKP w procesie z Kimberley,
- uwzględniając plan działania UE w sprawie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) oraz rozporządzenie WE 2173/2005,
- uwzględniając afrykański program dotyczący egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa, przyjęty w 2003 r.,
- uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie dobrego zarządzania w polityce rozwoju Unii Europejskiej ⁽²⁾ oraz z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie skuteczności pomocy oraz korupcji w krajach rozwijających się ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucje z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie roli parlamentów krajowych we wdrażaniu umowy o partnerstwie z Kotonu oraz w sprawie podstawowych produktów rolnych i wydobywczych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 października 2005 r., zatytułowany „Strategia UE na rzecz Afryki: europejsko-afrykański pakt na rzecz przyspieszenia rozwoju Afryki”,
- uwzględniając podręcznik parlamentarzysty dotyczący zwalczania korupcji, sporządzony przez Światową Organizację Parlamentarzystów Przeciwko Korupcji (GOPAC),
- uwzględniając Indeks percepcji korupcji 2006, opublikowany w dniu 6 listopada 2006 r. w Berlinie przez Transparency International,
- uwzględniając sprawozdanie z misji informacyjnej i badawczej Prezydium WZP do Mauretanii w dniach 23-27 lutego 2006 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Politycznych (AKP-UE/3937/07/wersja ostateczna.),

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 7.10.2005.

⁽²⁾ Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 550.

⁽³⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 136 z 9.6.2006, str. 17.

- A. uznając zasadę odpowiedzialności rządów wobec własnego państwa i wszystkich obywateli w zakresie zarządzania wpływami i wydatkami publicznymi,
- B. mając na uwadze, że dochody gospodarcze i finansowe wypracowane dzięki eksploatacji bogactw naturalnych muszą przekładać się na znaczące podniesienie poziomu rozwoju społecznego,
- C. mając na uwadze, że na rządach krajów bogatych w zasoby naturalne spoczywa obowiązek i odpowiedzialność wykorzystywania własnych dochodów w pierwszej kolejności do zaspokajania podstawowych potrzeb obywateli, szczególnie w zakresie opieki zdrowotnej i edukacji oraz do zwalczania ubóstwa,
- D. mając na uwadze, że dobre zarządzanie powinno uwzględniać fakt, że dochody te mają dużo większą wartość dodaną, gdy dany kraj sam przetwarza i uszlachetnia swoje zasoby naturalne niż w sytuacji, gdy dany surowiec jest wywożony,
- E. mając na uwadze, że obowiązkiem suwerennych rządów i właściwych władz publicznych jest również odpowiedzialne wykorzystywanie dochodów z eksploatacji zasobów naturalnych danego kraju dla bezpośredniej korzyści jego obecnych i przyszłych mieszkańców,
- F. mając na uwadze, że wykorzystywanie zasobów naturalnych może stać się motorem trwałego rozwoju tylko wtedy, gdy zostanie zminimalizowane jego negatywne oddziaływanie na społeczeństwo i środowisko naturalne, a związane z nim koszty i korzyści będą dzielone sprawiedliwie,
- G. mając na uwadze, że ludność w krajach bogatych w zasoby naturalne ma niezwykłe prawo korzystania w możliwie najbardziej sprawiedliwy sposób z bogactwa i potencjału wzrostu gospodarczego, będących wynikiem posiadania takich zasobów,
- H. mając na uwadze, że zainteresowane przedsiębiorstwa mają także obowiązek zagwarantowania, że ich inwestycje przyczyniają się do trwałego rozwoju krajów, których bogate zasoby naturalne eksploatują,
- I. mając na uwadze, że brak przejrzystości w zakresie wypłat — prawnie uzasadnionych — jakich przedsiębiorstwa te dokonują na rzecz rządów, stanowi znaczące ryzyko dla przedsiębiorstw, ponieważ naraża je na oskarżenia o współudział w aktach korupcji i podważa legalny charakter ich działalności,
- J. mając na uwadze, że rządy państw europejskich są zobowiązane zwalczać tego rodzaju praktyki,
- K. mając na uwadze, że złe rządy i słaba przejrzystość w zarządzaniu dochodami rządowymi uzyskanymi z wykorzystania zasobów naturalnych powoduje pogłębienie zjawiska korupcji politycznej i zwiększa ryzyko sprzeniewierzenia funduszy publicznych,
- L. mając na uwadze podwyżkę światowych cen ropy naftowej w ciągu ostatnich 36 miesięcy i nadwyżki wpływów, które z niej wynikają,
- M. mając na uwadze, że znaczne dochody, jakie przynosi wykorzystywanie zasobów naturalnych, zwłaszcza ropy naftowej, w krajach rozwijających się, mogą prowadzić do poważnej nierównowagi gospodarczej i społecznej, pogłębić nierówności społeczne, a nawet sprzyjać atmosferze przemocy, jeżeli nie zostaną odpowiednio spożytkowane z korzyścią dla wszystkich grup społeczeństwa oraz dla celów rozwoju kraju, a także mając na uwadze, że — w przypadku ropy naftowej — istnieje ryzyko sztucznego zawyżania wskaźników wzrostu kosztem wskaźników dotyczących rozwoju ludzkiego,
- N. mając na uwadze, że Parlament Europejski przyjął w marcu 2004 r. poprawkę do dyrektywy w sprawie obowiązku przejrzystości, wzywając państwa członkowskie UE do zachęcania przedsiębiorstw notowanych na europejskich rynkach giełdowych do publikowania informacji o wpłatach dokonywanych na rzecz rządów,
- O. mając na uwadze, że lepsze sprawowanie rządów i większa odpowiedzialność za zarządzanie finansami publicznymi prowadzi do zmniejszenia ryzyka konfliktu związanego z wykorzystaniem zasobów naturalnych,

- P. mając na uwadze, że znaczące zwiększenie przejrzystości podatkowej oraz wykorzenienie korupcji w sektorze publicznym mogłoby prowadzić do zmniejszenia ryzyka politycznego i wspierać jeszcze bardziej stabilne otoczenie sprzyjające inwestycjom krajowym i zagranicznym, w szczególności w przemyśle wydobywczym, co potwierdzili inwestorzy instytucjonalni, którzy zarządzają środkami rzędu 12,3 mld euro,
- Q. mając na uwadze, że przejrzystość podatkowa i bezpieczeństwo dostaw energii są ze sobą powiązane, gdyż korupcja i złe zarządzanie w krajach dostarczających energię mogą pogłębić lokalne poczucie niechęci do sektora energetycznego i spowodować zagrożenie dla infrastruktury energetycznej, ograniczając dostawy na światowe rynki,
- R. mając na uwadze, że złe zarządzanie i brak odpowiedzialności za wykorzystywanie zasobów naturalnych mogą również mieć poważne konsekwencje dla środowiska naturalnego, prowadząc m.in. do nadmiernego wycinania drzew, które może powodować pustynnienie, oraz do innych zmian klimatycznych i zniszczeń środowiska, mających wpływ na ludzi, faunę i florę,
- S. mając na uwadze, że ludność obszarów, na których eksploatowane są zasoby naturalne, nie odnosi odpowiednich korzyści z generowanych z tego tytułu zysków, natomiast często jest narażona na poważne negatywne oddziaływanie tego rodzaju działalności na środowisko naturalne, przykładowo w postaci zanieczyszczenia powietrza, wody i gleby,
- T. mając na uwadze, że do zasobów naturalnych zaliczają się nie tylko złoża naturalne, ale również fauna i flora oraz czysta woda i czyste powietrze, które to zasoby należy chronić lub poprawiać ich stan,
- U. mając na uwadze znaczenie stosowania najlepszych, przyjaznych dla środowiska praktyk w dziedzinie zarządzania zasobami ropy naftowej oraz podstawowymi zasobami naturalnymi krajów AKP,
- V. mając na uwadze, że ważne jest propagowanie wśród urzędników publicznych wartości i cech, takich jak bezinteresowność, nieprzekupność, odpowiedzialność, przejrzystość i uczciwość, tak aby praktyki korupcyjne były uznawane za niedopuszczalne i niemożliwe,
- W. mając na uwadze, że dążenie do przestrzegania zasad nieprzekupności i standardów etycznych to przede wszystkim sposób zagwarantowania ludności usług, których ma ona prawo oczekiwać od państwa w związku z wykorzystaniem zasobów naturalnych,
- X. mając na uwadze konieczność umocnienia zdolności parlamentów i instytucji demokratycznych krajów rozwijających się, aby mogły one skutecznie sprawować kontrolę nad władzami wykonawczymi i budżetowymi,
- Y. mając na uwadze, że w przeszłości bogactwo w postaci zasobów naturalnych nie zawsze było błogosławieństwem, ale znacznie częściej przekleństwem dla ludności w krajach, w których brak jest kontroli demokratycznej, odpowiedzialności i poszanowania państwa prawa i gdzie walka o zasoby niejednokrotnie sprzyjała korupcji i gwałtownym konfliktom, z powodu których często cierpieli lokalni mieszkańcy,
- Z. mając na uwadze, że rosnące zapotrzebowanie na zasoby naturalne w dynamicznie wzrastających gospodarkach, takich jak Chiny, przyspieszyło międzynarodowy wyścig o takie zasoby, często przedłużając rządy reżimów niedemokratycznych, gwałtowne konflikty i sytuacje, w których naruszane są prawa człowieka,
- AA. mając na uwadze, że niektóre przedsiębiorstwa nie przestrzegają uzgodnionych podstawowych standardów pracy MOP i ponoszą odpowiedzialność za wypadki śmiertelne i wykorzystanie pracy dzieci; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa te są również w głównej mierze odpowiedzialne za coraz większą deforestację i wzrost nielegalnego handlu kością słoniową w Afryce, a niektóre z nich niejednokrotnie dopuszczają się nielegalnych połowów na wodach afrykańskich,

1. wzywa kraje AKP do przeznaczania wszelkich dochodów pochodzących z eksploatacji zasobów naturalnych w pierwszej kolejności na zaspokojenie podstawowych potrzeb własnych społeczeństw, przede wszystkim w zakresie opieki zdrowotnej, edukacji, ochrony zasobów naturalnych i środowiska naturalnego oraz do przyczynienia się w ten sposób do realizacji milenijnych celów rozwoju (MDG);
2. wzywa kraje AKP i państwa europejskie do poszanowania i pełnego wdrażania definicji i zaleceń umowy z Kotonu w dziedzinie dobrego zarządzania (art. 9 ust. 3);
3. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby w trosce o przestrzeganie zasad dobrego zarządzania przywiązywały większą wagę do rozwoju sektora przetwórczego w krajach AKP niż zapewniania przedsiębiorstwom europejskim dostępu do zasobów naturalnych w krajach AKP;
4. wzywa kraje afrykańskie należące do grupy AKP do ratyfikowania Konwencji Unii Afrykańskiej w sprawie zapobiegania korupcji i walki z korupcją; wzywa kraje Karaibów do ratyfikowania Konwencji państw amerykańskich przeciwko korupcji; wzywa wszystkie kraje AKP-UE do ratyfikowania Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji oraz Deklaracji Narodów Zjednoczonych w sprawie korupcji i przekupstwa w międzynarodowych transakcjach handlowych oraz do ustanowienia specjalnych mechanizmów mających na celu skuteczne monitorowanie i wdrażanie postanowień ust. 3 powyższej;
5. zwraca się do rządów państw członkowskich Unii Europejskiej i krajów AKP o przyjęcie i przyczynianie się do stosowania w praktyce zasad inicjatyw prywatnych na rzecz lepszego sprawowania rządów w zarządzaniu dochodami pochodzącymi z zasobów naturalnych, takich jak ITIE i kampanie „Opublikuj, ile płacisz” („Publish What You Pay”) i „Opublikuj, ile zarobisz” („Publish What You Earn”);
6. zwraca się do Komisji Europejskiej i rządów państw członkowskich UE o promowanie ulepszenia i całościowego wdrożenia inicjatywy ITIE, szczególnie poprzez zapewnienie obowiązkowego charakteru przepisów dotyczących przejrzystości, ustanowienie skutecznych mechanizmów kontroli oraz wdrożenie piątego kryterium, które przewiduje aktywne zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego jako uczestnika ITIE, a także przyznanie wkładu finansowego na rzecz funduszu powierniczego ITIE;
7. wzywa kraje AKP do zagwarantowania, że dochody są wykorzystywane również w celu dywersyfikacji ich gospodarek i rozwoju działalności gospodarczej na bardziej zaawansowanym etapie procesu produkcji, a nie ograniczają się wyłącznie do wydobywania zasobów naturalnych;
8. zwraca się do Komisji Europejskiej o wysłanie delegacji do krajów rozwijających się będących dostawcami energii, aby wspomóc wdrażanie ITIE;
9. zwraca się do wszystkich krajów AKP, które formalnie przyłączyły się do inicjatywy ITIE, o kontynuowanie praktycznego wprowadzania jej podstawowych kryteriów, a w szczególności piątego kryterium, poprzez zagwarantowanie, że społeczeństwo obywatelskie będzie w stanie bez ograniczeń ani obaw czy zastraszania odegrać swoją rolę związaną z monitorowaniem;
10. zachęca wszystkie kraje sygnatariuszy umowy z Kotonu, które posiadają znaczne zasoby naturalne, a które nie przyłączyły się jeszcze formalnie do ITIE, o uczynienie tego, wzywa również państwa członkowskie UE oraz rządy krajów AKP do wdrożenia przepisów art. 7 umowy z Kotonu, dotyczących budowania zdolności społeczeństwa obywatelskiego, a także zaleceń dwóch forów społeczeństwa obywatelskiego AKP, które odbyły się w 2002 r. oraz w kwietniu 2006 r.;
11. zwraca się do wszystkich rządów AKP i UE, aby wezwały wszystkich inwestorów do przyłączenia się do ITIE i innych inicjatyw i konwencji, które zwiększają dobre zarządzanie, przejrzystość i odpowiedzialność w wykorzystywaniu zasobów naturalnych;
12. zwraca się do wszystkich rządów AKP i UE, aby wezwały również rządy krajów o wschodzących gospodarkach do wywiązania się z poczynionych zobowiązań, takich jak przestrzeganie podstawowych międzynarodowych standardów pracy, zniesienie pracy dzieci, ograniczenie rozprzestrzeniania broni ręcznej strzeleckiej i lekkiej (SALW), zwłaszcza w strefach konfliktu, oraz wprowadzenie zakazu nielegalnego przywozu surowców i drewna;

13. zwraca się do Komisji Europejskiej i państw członkowskich UE, aby uzależniły swoją pomoc na rzecz rozwoju dla krajów dysponujących znacznymi zasobami naturalnymi od postępów w obszarach dobrego zarządzania, przejrzystości i odpowiedzialności w zarządzaniu zasobami naturalnymi, polegających na przyłączeniu się do inicjatyw takich jak „Publish What You Pay”, „Publish What You Earn” i ITIE i ich aktywnym wdrażaniu;
14. zwraca się do rządów państw członkowskich Unii Europejskiej i do Komisji Europejskiej o wspieranie wysiłków państw członkowskich na rzecz wspierania przejrzystości w przemyśle wydobywczym poprzez wprowadzenie odpowiednich norm księgowych i prawa spółek, w związku ze wsparciem udzielonym przez Parlament Europejski w marcu 2004 r. w poprawce do dyrektywy w sprawie obowiązku przejrzystości oraz z komunikatem Komisji z dnia 12 października 2005 r. w sprawie strategii dla Afryki;
15. zwraca się do wszystkich zainteresowanych podmiotów o zastosowanie norm wymagających przejrzystości i większej odpowiedzialności w systemach zarządzania wydatkami i dochodami publicznymi, w tym:
  - kontroli budżetowej przez Parlament i jego organy,
  - oddzielnej kontroli budżetów i wydatków publicznych przez niezależny trybunał obrachunkowy,
  - przejrzystości budżetu państwa,
  - monitorowania wpływów i wydatków rządów krajów AKP,
  - odpowiedzialności spółek, których dotyczą przepisy w sprawie publikacji informacji;
16. zwraca się do wszystkich podmiotów o czuwanie nad tym, by rządy krajów dostarczających energię, które dotknął poważny problem złego zarządzania i korupcji, nie korzystały z pomocy innej niż niezbędna, ze sprzyjających warunków handlowych lub innych korzyści do chwili, gdy wykażą one konkretne zaangażowanie w stosowanie większej przejrzystości, szczególnie jeśli chodzi o budżet krajowy;
17. wzywa wszystkie dwustronne i wielostronne podmioty przyznające fundusze oraz agencje udzielające kredytów eksportowych do opracowania zestawu warunków, które nie będą abstrakcyjne, lecz oparte na odpowiedzialności powierniczej rządów wobec własnych obywateli oraz systemu partnerstwa, w którym pomoc inna niż humanitarna będzie uzależniona od poszanowania szeregu konkretnych, wspólnie wynegocjowanych kryteriów, a w szczególności kryterium przejrzystości publicznej w zakresie dochodów pochodzących z eksploatacji zasobów naturalnych z wykorzystaniem zasad ustalonych w „Przewodniku MFW w zakresie przejrzystości dochodów z zasobów naturalnych”;
18. wzywa kraje AKP-UE do zagwarantowania, że wspieranie dobrego zarządzania, przejrzystości i odpowiedzialności w wykorzystywaniu zasobów naturalnych będzie przedmiotem wzajemnych przedsięwzięć i kryteriów wynegocjowanych wspólnie w ramach dialogu politycznego, o którym mowa w art. 8 umowy z Kotonu;
19. zwraca się do rządów państw członkowskich UE o dołożenie wszelkich starań, by promowanie przejrzystości i demokratycznej kontroli w zakresie wykorzystania dochodów w krajach, które dostarczają energię do UE, stanowiło priorytet wspólnej europejskiej strategii energetycznej;
20. zaleca, by kwestie dobrego zarządzania, przejrzystości i odpowiedzialności w wykorzystywaniu zasobów naturalnych zajęły istotne miejsce w przyszłej „wspólnej strategii UE-Afryka”;
21. zachęca do wdrażania najlepszych praktyk w dziedzinie zarządzania zasobami ropy, zgodnie z „Przewodnikiem MFW w zakresie przejrzystości dochodów z zasobów naturalnych”;
22. zwraca się do rządów i parlamentów krajów AKP i UE o dołożenie wszelkich starań, by eksploatacja zasobów naturalnych nie powodowała istotnych zaburzeń w równowadze ekologicznej; w tym kontekście z niepokojem zauważa, że nadmierne wycinanie lasów może prowadzić do pustynnienia i innych zmian klimatycznych, w związku z którymi należy podjąć działania w postaci odpowiedzialnej gospodarki drewnem i odpowiednich praktyk w zakresie ponownego zalesiania, oraz wzywa przedsiębiorstwa eksploatujące zasoby naturalne do przestrzegania norm środowiskowych;

23. wzywa krajowe i regionalne rządy, parlamenty i instytucje o zagwarantowanie, że zgodna z prawem eksploatacja zasobów naturalnych zostanie włączona do planu na rzecz ochrony środowiska naturalnego, który ukierunkowany jest na środki mające chronić powietrze, wodę i glebę oraz na ochronę różnorodności gatunków fauny i flory;
24. zwraca się do wszystkich rządów o ustanowienie przepisów zakazujących przywozu drewna pochodzącego z nielegalnego wyrębu oraz o zagwarantowanie, że procedury zamówień publicznych ograniczone są do drewna pochodzącego ze zrównoważonych i legalnych źródeł;
25. wzywa wszystkie kraje produkujące drewno do zapewnienia zrównoważonego wyrębu wszelkiego drewna krajowego, z poszanowaniem praw lokalnej ludności i przy uwzględnieniu oddziaływania na środowisko naturalne;
26. wzywa UE do przeprowadzenia kompleksowego, formalnego przeglądu w dziedzinie leśnictwa, wzmocnienia praw gruntowych i praw dostępu lokalnych społeczności oraz zapewnienia znaczącego udziału społeczeństwa;
27. apeluje do wszystkich krajów zaangażowanych w handel diamentami, by w pełni przyłączyły się do systemu certyfikacji przewidzianego w procesie z Kimberley dla międzynarodowego handlu surowcem diamentowym; podkreśla znaczenie postępu w kierunku niezależnej kontroli przestrzegania przez uczestniczące kraje i przemysł diamentowy wytycznych dotyczących handlu diamentami oraz zagwarantowania, że uczestnicy procesu Kimberley mogą nadzorować przestrzeganie jego założeń przez przemysł diamentowy;
28. wzywa członków Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych do przyjęcia definicji „spornych zasobów” oraz do włączenia zarządzania zasobów naturalnych w zakres uprawnień Komisji ds. Budowania Pokoju;
29. zachęca do zastosowania i odpowiedniego wykorzystania systemów informacji, takich jak bank danych górniczych;
30. podkreśla, że przedsiębiorstwa eksploatujące zasoby naturalne są odpowiedzialne za promowanie przejrzystego otoczenia dla prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniającego poszanowanie zasad trwałego rozwoju, oraz że takie działanie leży w interesie tych przedsiębiorstw; zachęca wspomniane przedsiębiorstwa do podejmowania w tym celu wspólnych inicjatyw, takich jak certyfikacja „czystych” przedsiębiorstw;
31. przypomina, że zgodnie z art. 96 i 97 umowy z Kotonu poważne przypadki korupcji mogą stać się przedmiotem konsultacji;
32. wzywa kraje AKP do rozpoczęcia krajowej debaty publicznej zarówno na temat wykorzystania dochodów z zasobów naturalnych, jak i sprawiedliwości społecznej;
33. zwraca się do krajów AKP będących producentami ropy o poszanowanie, wsparcie i promowanie działalności działaczy antykorupcyjnych i obrońców przejrzystości;
34. podkreśla rolę parlamentów krajowych państw AKP w promowaniu dobrego zarządzania i zaleca, aby rola ta została uznana i formalnie odnotowana w przyszłej „wspólnej strategii UE-Afryka”;
35. wzywa parlamenty krajowe i regionalne AKP i UE oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego do współpracy w celu ustanowienia systemu kontroli i równowagi, w tym postępowań karnych, aby przeciwdziałać korupcji ze strony rządów i administracji;
36. apeluje do rządów, instytucji oraz wszystkich liderów politycznych o przeznaczenie części dochodów pochodzących z odpowiedzialnego wykorzystania zasobów naturalnych na podwyższenie zarobków urzędników służby cywilnej, funkcjonariuszy policji i pracowników zatrudnionych w istotnych sektorach gospodarki, aby zmniejszyć motywację do działań korupcyjnych;
37. wzywa rządy krajów AKP i Komisję Europejską do wspierania parlamentów krajowych i regionalnych krajów AKP w ich działaniach w charakterze władzy budżetowej za pomocą dialogu, wymiany informacji i rozwijania zdolności;
38. zwraca się do Komisji o sporządzenie komunikatu określającego strategię Unii Europejskiej na rzecz umocnienia demokracji parlamentarnej i państwa prawa w krajach rozwijających się;

39. zachęca parlamenty krajowe państw AKP do wywierania presji na rządy w zakresie walki z korupcją wewnętrzną, by sprzyjać w ten sposób lepszemu sprawowaniu rządów w zarządzaniu dochodami publicznymi, poprzez wprowadzenie ustawodawstwa antykorupcyjnego i niezależnych mechanizmów kontroli mających na celu zwiększenie przejrzystości lub pozwalających na szerszy dostęp do informacji dotyczących wykorzystania i przyznawania środków pochodzących z eksploatacji zasobów naturalnych;
40. podkreśla, że konieczne jest również wzmocnienie systemu sądowiczego, niezawisłego wymiaru sprawiedliwości i najwyższych organów kontroli w krajach AKP;
41. wzywa także parlamenty krajów AKP do przyjęcia szczegółowych kodeksów postępowania w zakresie dobrego zarządzania, aby zapobiegać ryzyku korupcji wewnętrznej; jest zdania, że publikowanie dochodów parlamentarzystów może również przyczynić się do zwiększenia przejrzystości;
42. wzywa parlamenty krajowe i regionalne do wspierania i ułatwiania działań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w walce ze złym zarządzaniem i korupcją poprzez umożliwianie im wykonywania zadań w jak najlepszych warunkach i przy optymalnej swobodzie działania oraz zapewnienie im zdolności, środków i niezbędnych funduszy;
43. wnioskuję, aby społeczeństwo obywatelskie i parlamenty krajowe uczestniczyły w skutecznej kontroli budżetowej poprzez ankiety monitoringowe wydatków publicznych (PETS), które dokładnie porównują „wpływy” z „wynikami” na podstawie kryteriów stosowanych przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD;
44. uważa, że należy sporządzić szczegółowe wskaźniki społeczne, aby otrzymać bardziej szczegółowe dane na temat jakości zarządzania osiągniętej przez sygnatariuszy umowy z Kotonu oraz wzywa zainteresowane organizacje społeczeństwa obywatelskiego do przejrzystości w zarządzaniu otrzymywanymi funduszami;
45. wzywa rządy, instytucje oraz wszystkich liderów politycznych do zagwarantowania, że urzędnicy otrzymają specjalne szkolenie i będą edukowani w zakresie znaczenia odpowiedzialnego korzystania i eksploatacji zasobów naturalnych w sposób przyjazny dla środowiska;
46. podkreśla, że zwalczanie korupcji może skutecznie przyczynić się do wspierania bezpieczniejszego otoczenia dla inwestycji; wzywa Unię Europejską jako współprzewodniczącą w programie wydatków publicznych i odpowiedzialności finansowej (PEFA), który dostarcza standardowych ram dla oceny ryzyka powierniczego w krajach docelowych, do uwzględnienia szczegółowych wskaźników PEFA przeznaczonych do mierzenia poziomu korupcji;
47. zwraca się do Komisji o uznanie oszacowanych w ten sposób poziomów korupcji za podstawę promowania dobrego zarządzania i rozpoczęcia konsultacji na mocy art. 96 i 97 umowy z Kotonu, dotyczących odpowiednich środków przeciwko skorumpowanym reżimom; podkreśla jednak, że promowanie dobrego zarządzania nie powinno służyć jako pretekst do jednostronnego warunkowania pomocy;
48. podkreśla ważną rolę, jaką regionalne inicjatywy, takie jak afrykański mechanizm wzajemnej oceny (APRM), odgrywają w zmniejszaniu korupcji i promowaniu dobrego zarządzania; podkreśla konieczność wdrażania tych inicjatyw przez kraje afrykańskie oraz zapewnienia w tym celu pomocy technicznej i finansowej ze strony Komisji i państw członkowskich;
49. zwraca się do państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających centra finansowe o podjęcie wszelkich niezbędnych kroków prawnych i administracyjnych w celu zagwarantowania zwrotu nielegalnie zdobytych środków do państwa pochodzenia;
50. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji Europejskiej, Komisji Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrkańskiemu i parlamentom krajowym i regionalnym oraz Światowej Organizacji Parlamentarzystów przeciwko Korupcji (GOPAC).

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie zmniejszania ubóstwa drobnych rolników w krajach AKP, szczególnie w sektorze owoców, warzyw i kwiatów**

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- na posiedzeniu w Wiesbaden (Niemcy) w dniach 25-28 czerwca 2007 r.,
  - uwzględniając art. 17 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając cele umowy o partnerstwie AKP-UE, podpisanej w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. w dziedzinie handlu i zmniejszania ubóstwa,
  - uwzględniając sprawozdanie ONZ w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego w krajach rozwijających się, przedstawione przez specjalnego sprawozdawcę Komisji Praw Człowieka ONZ w marcu 2002 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając deklarację z Kapsztadu w sprawie przyszłych negocjacji AKP-UE dotyczących nowych porozumień handlowych,
  - uwzględniając fakt, że zobowiązanie podjęte na Światowym Szczycie Żywnościowym w 1996 r., dotyczące zmniejszenia liczby osób niedożywionych o połowę do 2015 r., jest dalekie od spełnienia ⁽³⁾,
  - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie milenijnych celów rozwoju i zawarte w niej zobowiązanie likwidacji ubóstwa ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając kolejne raporty w sprawie rozwoju społecznego, sporządzane w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju,
  - uwzględniając śródkresowy przegląd umów o partnerstwie gospodarczym (EPA), przeprowadzony przez regionalne sieci organizacji rolniczych AKP, opublikowany w dniu 10 grudnia 2006 r. ⁽⁵⁾, a także trwające negocjacje w sprawie przedmiotowej umowy,
- A. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem UNCTAD z 2006 r. w sprawie krajów najuboższych rozwiniętych w ciągu ostatnich 30 lat liczba osób żyjących w skrajnym ubóstwie wzrosła ponad dwukrotnie, ze 138 milionów w latach 60. ubiegłego stulecia do 334 milionów w roku 2000, i że jeśli obecna tendencja się utrzyma, liczba osób żyjących za mniej niż jednego dolara dziennie wzrośnie do roku 2010 z 344 milionów do 471 milionów,
- B. mając na uwadze, że głód, niedożywienie oraz pozbawienie milionów osób dostępu do żywności są skutkami między innymi polityki gospodarczej, rolnej i handlowej, prowadzonej przez rządy zarówno krajów rozwijających się, jak uprzemysłowionych,
- C. mając na uwadze, że rolnictwo jest głównym sektorem gospodarki dla większości ludności krajów AKP; mając na uwadze, że jej źródło utrzymania zależy od produkcji rolnej i związanej z nią działalności, a według szacunków 60 % ludności czynnej zawodowo zatrudnionych jest w tym sektorze we wszystkich krajach AKP; mając na uwadze, że 73 % ludności obszarów wiejskich w Afryce stanowią małorolnicy prowadzący niskoprodukcyjne gospodarstwa, dla których bezpieczeństwo żywnościowe jest podstawowym priorytetem,

⁽¹⁾ Przyjęta w dniu 28 czerwca 2007 r. w Wiesbaden (Niemcy).

⁽²⁾ Sprawozdanie (E/CN.4/2002/58) Jeana Zieglera, specjalnego sprawozdawcy ONZ, w sprawie prawa do żywności, przygotowane dla Komisji Praw Człowieka ONZ.

⁽³⁾ Deklaracja z Rzymu w sprawie światowego bezpieczeństwa żywnościowego, przyjęta podczas Światowego Szczytu Żywnościowego, który odbył się w dniach 13-17 listopada 1996 r. w Rzymie (Włochy).

⁽⁴⁾ Rezolucja 55/2 Zgromadzenia Ogólnego ONZ pt. „Deklaracja milenijna Narodów Zjednoczonych”, przyjęta w dniu 18 września 2000 r.

⁽⁵⁾ Śródkresowy przegląd umów o partnerstwie gospodarczym (EPA), niezależny wkład regionalnych sieci organizacji rolniczych, 10 grudnia 2006 r.

- D. mając na uwadze, że różnorodność biologiczna, zrównoważone rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe całkowicie zależą od uznania samowystarczalności żywieniowej krajów AKP oraz przestrzeni politycznej koniecznej dla ochrony wrażliwych sektorów gospodarki krajów AKP i indywidualnych oraz zbiorowych praw rolników do przechowywania, wymiany, dystrybucji i ulepszania nasion w celu poprawy produkcji żywności,
- E. mając na uwadze, że większość produkcji rolnej oraz działalności wywozowej w krajach AKP ma zasadniczo miejsce w małych gospodarstwach rodzinnych, które są bardzo wrażliwe na wahania cen,
- F. mając na uwadze, że większość wywozu produktów rolnych z krajów AKP zależy od jednego lub dwóch nieprzetworzonych produktów, które wnoszą niewielką wartość dodaną do gospodarki, a tym samym zwiększają jeszcze bardziej jej niestabilność,
- G. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 15 lat w zakresie wywozu tradycyjnych produktów rolnych, takich jak kawa, kakao i skóra, odnotowano zastój na rynku UE w przeciwieństwie do spektakularnego (sześciokrotnego) wzrostu w przypadku nowych produktów, takich jak kwiaty, oraz gwałtownego rozwoju rynków niszowych produktów sprawiedliwego handlu i produktów ekologicznych, które charakteryzuje ogromny potencjał,

Zmniejszające się wsparcie wewnętrzne i wzrost przywozu tanich produktów

- H. mając na uwadze, że programy dostosowania strukturalnego wdrażane od lat 80. ubiegłego stulecia doprowadziły do zmniejszenia wsparcia rządowego dla drobnych rolników i produkcji żywności oraz przyczyniły się do osłabienia lokalnego rolnictwa,
- I. mając na uwadze, że gruntowne zmiany polityki w systemie rolnym krajów AKP obejmują zniesienie kontroli cenowej środków produkcji rolnej i produktów rolnych, radykalną obniżkę ceł przywozowych, ograniczenie wsparcia rządowego dla usług w zakresie doradztwa rolniczego i weterynarii, wycofanie parapublicznych organizacji zajmujących się handlem produktami rolnymi oraz otwarcie rynków krajowych na zewnętrzną konkurencję,
- J. mając na uwadze, że pozycję lokalnych rolników z krajów AKP osłabia przywóz podstawowych produktów do krajowej konsumpcji, takich jak zboża, mleko, mięso, warzywa i produkty przetworzone,

Nieuczciwe warunki wymiany handlowej

- K. mając na uwadze, że gospodarka oparta na uprawach rynkowych, w sposób nieunikniony zależna od uwarunkowań geologiczno-klimatycznych i dotyczących terenu, stawia ludność krajów AKP w paradoksalnej sytuacji, w której żywność produkowana jest na rynki międzynarodowe, natomiast subsydiowane podstawowe produkty spożywcze konieczne do pokrycia potrzeb lokalnych przywożone są z bogatych krajów,
- L. mając na uwadze, że pomimo absolutnej przewagi w sektorze upraw tropikalnych dochody z wywozu z krajów AKP uległy znacznemu zmniejszeniu w ciągu ostatnich dziesięcioleci, a wahania cen produktów doprowadziły do obniżenia cen produktów tropikalnych, takich jak kawa, kakao, olej palmowy i bawełna o 60 %, co ma katastrofalny wpływ na ludność krajów AKP zarówno pod względem społecznym, jak i gospodarczym,
- M. mając na uwadze, że obecny proces negocjacji umów o partnerstwie gospodarczym jest nieodpowiedni, zwłaszcza w odniesieniu do sektora rolnictwa z uwagi na ogromne różnice w wydajności i konkurencyjności między sześcioma regionami AKP a UE,
- N. mając na uwadze, że u podstaw stosunków handlowych między AKP a UE leżą porozumienia z Jaunde pomiędzy byłymi potęgami kolonialnymi a ich koloniami, mające na celu zagwarantowanie Europie dostępu do niektórych surowców, a krajom AKP pewnego rynku zbytu oraz ważnych dochodów z wywozu, które utrzymywałyby się na stabilnym i przewidywalnym poziomie, zwłaszcza na mocy protokołów towarowych,

Wpływ zmian klimatycznych

- O. mając na uwadze, że zgodnie z drugim sprawozdaniem ONZ w sprawie rozwoju zagadnień dotyczących wody na świecie (2006 r.) 75 % ludności Afryki żyje na obszarach suchych lub półsuchych, a około 20 % na obszarach o dużej zmienności sezonowej klimatu,
- P. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskami milenijnego sprawozdania oceniającego ekosystemy około 60 % światowych ekosystemów, w tym ekosystemy słodkowodne i zasoby rybne, jest niszczone lub wykorzystywana w sposób naruszający ich równowagę; mając na uwadze, że w wyniku powyższego najbardziej cierpi najuboższa ludność świata, a do najbardziej zagrożonych elementów należą: środowisko wodne, rolnictwo, zdrowie ludzkie, różnorodność biologiczna i podnoszący się poziom mórz,
- Q. mając na uwadze, że przewidywane są częstsze powodzie i susze, prowadzące do głodu i powszechnych zakłóceń dobrobytu społeczno-gospodarczego, w szczególności w Afryce, natomiast podnoszący się poziom mórz zagraża istnieniu niektórych wysp na Pacyfiku,
- R. mając na uwadze, że zgodnie z czwartym raportem Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z 2007 r. zmiany klimatyczne w ciągu kolejnych 50 lat mogą utrudnić osiągnięcie milenijnych celów rozwoju, powodując spadek plonów w rolnictwie, który w niektórych krajach afrykańskich może sięgnąć nawet 50 % do roku 2020 r., jak również niedostatki w zapasach wody pitnej na niektórych małych wyspach w regionie Karaibów, Afryki i Pacyfiku,

Wpływ HIV/AIDS

- S. mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) od 1985 r. 7 milionów osób zatrudnionych w rolnictwie zmarło z powodu HIV/AIDS, a kolejnych 16 milionów prawdopodobnie umrze w ciągu następnych dwudziestu lat w 25 krajach afrykańskich najbardziej dotkniętych tym problemem,
- T. mając na uwadze, że w dziesięciu krajach afrykańskich najbardziej dotkniętych tym problemem przewidyuje się zmniejszenie siły roboczej o 10-26 %, co stanowi bardzo poważne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego oraz rozwoju społeczno-gospodarczego Afryki, gdzie rolnictwo odgrywa kluczową rolę,
- U. mając na uwadze, że HIV/AIDS dotyka głównie siły roboczej w wieku produkcyjnym, pozbawiając dotknięte regiony producentów żywności i rolników i dziesiątkując sektor rolnictwa, co znajdzie odbicie w przyszłych pokoleniach,
- V. mając na uwadze, że zagadnienia dotyczące rolnictwa na małą skalę oraz HIV/AIDS są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ zrównoważony sektor rolnictwa na małą skalę jest istotny nie tylko z uwagi na dostarczanie środków na opłacenie leków antyretrowirusowych, lecz również zapewnianie zrównoważonej i odżywczej diety, która jest niezbędna dla skuteczności tych leków,
- W. mając na uwadze, że należy opracować strategie zaradcze (dostęp do gruntów, kredytów i leków) oraz nowe narzędzia, które umożliwią reagowanie na szczególne potrzeby ludności obszarów wiejskich dotkniętej pandemią, zwłaszcza osób w podeszłym wieku, kobiet i osób dorosłych osłabionych chorobą,

Rolnictwo jako element krajowej polityki rozwoju i współpracy AKP-UE

- X. mając na uwadze, że chociaż większość ubogiej ludności w krajach AKP żyje na obszarach wiejskich, rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich nie jest traktowany priorytetowo ani przez rządy krajowe, ani w ramach unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju,
- Y. mając na uwadze, że jedynie 4 z 78 krajów AKP uznają rolnictwo za sektor priorytetowy w ramach 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR),
- Z. mając na uwadze, że 30,7 % środków z 9. EFR zostało przeznaczonych na programy dostosowania strukturalnego, 21,4 % na transport, jedynie 7 % na rozwój obszarów wiejskich oraz 1,1 % na sektory związane bezpośrednio z rolnictwem,
- AA. mając na uwadze, że chociaż większość producentów to kobiety, ich praca nie jest uznawana i przykładą się niewielką wagę do ich szczególnych potrzeb,
- AB. mając na uwadze, że w ramach 10. EFR wybrano jedynie po dwa sektory priorytetowe dla każdego kraju,

- AC. mając na uwadze, że dostęp do kredytów stanowi istotny problem dla drobnych rolników, który utrudnia ich rozwój,
- AD. mając na uwadze, że drobni rolnicy na obszarach słabiej rozwiniętych powinni być traktowani priorytetowo, ponieważ zazwyczaj byli wyłączeni z zakresu wsparcia udzielanego dla rolnictwa; mając na uwadze, że zasada dotowania oddalonych i najuboższych obszarów oraz inwestowania w nie jest zasadą powszechnie stosowaną w ramach unijnej polityki spójności,
- AE. mając na uwadze, że UE pracuje obecnie nad opracowaniem strategii dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej, w ramach której istnieje możliwość zwiększenia wsparcia dla drobnych rolników,
1. uważa, że polityka AKP-UE w zakresie współpracy na rzecz rozwoju powinna opierać się na uznaniu praw krajów AKP do ochrony rolnictwa w celu zagwarantowania drobnym rolnikom przyzwoitych dochodów, zwiększenia lokalnej produkcji, zagwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego oraz umożliwienia wybiórczego otwierania rynków, co miało miejsce w Europie;
  2. uważa, że w walce z ubóstwem i brakiem bezpieczeństwa żywnościowego należy uwzględnić strukturalne przyczyny ubóstwa w krajach rozwijających się, i w związku z tym wzywa do podjęcia działań mających na celu wspierane dostępu do gruntów, wody i zasobów różnorodności biologicznej oraz promowanie polityki lokalnego wsparcia dla drobnych gospodarstw, które funkcjonują w oparciu o zasady zrównoważonego rolnictwa;
  3. popiera deklarację z Maputo ⁽¹⁾, przyjętą przez afrykańskich szefów państw, w której uznaje się kluczową rolę rolnictwa w zwalczaniu ubóstwa oraz potrzebę zwiększenia wsparcia budżetowego w tym sektorze o 10 %;
  4. wyraża przekonanie, że organizacje rolnicze muszą zostać uznane za ważne podmioty w ramach inicjatyw mających wpływ na sektor wiejski i rolniczy, a także muszą zostać włączone do grupy partnerów niepaństwowych, z którymi WE przeprowadza regularne konsultacje; uważa w szczególności, że interesy drobnych rolników produkujących na własny użytek powinny być odpowiednio reprezentowane;

Przekierowanie finansowania ze środków EFR

5. zwraca się zarówno do UE, jak i do krajów AKP o zmianę kierunku polityki poprzez umieszczenie rolnictwa w centrum programowania EFR, aby w ten sposób uwzględnić fakt, że większość ubogiej ludności krajów AKP zamieszkuje obszary wiejskie;
6. wzywa UE do wsparcia strukturalnego przekształcenia produkcji w krajach ubogich, tak aby nastąpiło odejście od gospodarki opartej na wywozie na rzecz wewnątrzregionalnej strategii trwałego rozwoju, przy uwzględnieniu rzeczywistych potrzeb ludności i dążeń do ograniczenia zależności od krajów uprzemysłowionych i utworzenia rynków krajowych i regionalnych;
7. ponownie zwraca uwagę na znaczenie udostępnienia odpowiednich środków mających na celu ułatwienie przestrzegania zasad dotyczących m.in. etykietowania, opakowań i wymogów w zakresie zdrowia publicznego w odniesieniu do produktów pochodzących od drobnych rolników i wywożonych na rynki regionalne i unijne, jak również środków zapewniających odpowiednie szkolenia dla rolników;
8. ponownie zwraca uwagę na znaczenie udostępniania odpowiednich środków dla drobnych rolników, w szczególności kobiet, aby w ten sposób zainwestować w poprawę lokalnych procesów produkcji;
9. zaleca zwiększenie środków dostępnych dla organizacji służących społecznościom wiejskim i producentom poprzez zapewnienie środków z EFR na mocy umowy z Kotonu pomiędzy AKP a UE;
10. wzywa do przyznania środków z EFR na przejście — tam, gdzie to możliwe — na rolnictwo ekologiczne oraz w stosownych przypadkach na uprawę produktów sprawiedliwego handlu w celu wspierania długoterminowej zrównoważonej produkcji, a także zwiększenia dochodu rolników za każdy wyprodukowany kilogram;

⁽¹⁾ Deklaracja z Maputo „Wspólne kształtowanie przyszłości” („Together shaping our future”), 4. szczyt szefów państw i rządów krajów AKP, Maputo, Mozambik, 23-24 czerwca 2004 r. (AKP/28/010/04 wersja ostateczna).

11. wzywa do przyznania środków z EFR na umożliwienie wykorzystania nowoczesnej technologii odsalania wody morskiej oraz poprawy jakości wody na wszystkich obszarach ubogich w wodę;
12. wzywa do przyznania środków z EFR na ograniczanie wykorzystania kapitałochłonnych pestycydów i nawozów sztucznych na rzecz bardziej zrównoważonych, alternatywnych źródeł substancji wzbogacających glebę i środków ochrony roślin, dostosowanych do potrzeb lokalnych;
13. wzywa do potraktowania potrzeb drobnych rolników produkujących na własny użytek w sposób priorytetowy w ramach polityki AKP i UE dotyczącej strategii rozwoju z uwagi na fakt, że stanowią oni duży odsetek rolników w krajach AKP i znajdują się w szczególnie niestabilnej sytuacji;

Nieuczciwe warunki wymiany handlowej

14. uważa, że niektóre umowy o wolnym handlu między nierównymi partnerami pogłębiły ubóstwo i mają niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe, przyczyniając się do pogorszenia sytuacji niektórych krajów AKP będących importerami żywności netto; wzywa UE i państwa członkowskie do uwzględnienia powyższego podczas rozpatrywania przydziału środków w ramach stopniowego zwiększania oficjalnej pomocy na rzecz rozwoju (ODA) w odniesieniu do wymogów dostosowawczych związanych z handlem;
15. zauważa, że opracowany przez darczyńców pakiet dotyczący polityki wolnego handlu, obejmujący radykalne zmniejszenie ceł przywozowych, doprowadził do wzrostu przywozu żywności w szeregu krajów afrykańskich: przywóz ryżu do Burkina Faso wzrósł z 99 000 ton w 1996 r. do 137 808 ton w 2000 r., a produkcja lokalnego ryżu niełuskanego zmniejszyła się z 111 700 ton w 1997 r. do 66 300 ton w 2001 r., natomiast przywóz ryżu do Kamerunu pokrywa obecnie 87 % zapotrzebowania ludności, co ma miejsce kosztem lokalnych producentów;

Umowy o partnerstwie gospodarczym i integracja regionalna nastawiona na AKP

16. wzywa kraje AKP do osiągnięcia solidnej, funkcjonującej, trwałej i komplementarnej integracji regionalnej przed rozpatrzeniem zawarcia umów o wolnym handlu z UE i/lub innymi krajami trzecimi oraz uważa, że nastawiona na AKP integracja regionalna powinna być wstępnym warunkiem do zawarcia ukierunkowanych na rozwój umów o partnerstwie gospodarczym;
17. stwierdza z zaskoczeniem, że konfiguracje regionalne do prowadzenia negocjacji umów o partnerstwie gospodarczym nie zawsze odpowiadają istniejącym strukturalnym regionalnym, w ramach których funkcjonują obecnie kraje AKP;
18. wzywa strony zaangażowane w toczące się negocjacje umów o partnerstwie gospodarczym do zapewnienia utrzymania i przestrzegania obowiązku zabezpieczenia korzyści objętych gwarancjami zawartymi w istniejących porozumieniach handlowych, tak aby żadne państwo AKP nie znalazło się w gorszej sytuacji na mocy przyszłych umów o partnerstwie gospodarczym;
19. uważa, że obecne negocjacje w sprawie wolnego handlu w ramach umów o partnerstwie gospodarczym mogłyby stanowić poważne zagrożenie dla lokalnej produkcji krajów AKP, jeżeli doprowadziłyby do konkurencji pomiędzy dwoma systemami rolnymi, które różnią się znacznie pod względem wydajności, stosowanej polityki i dotacji UE oraz apeluje do UE o uwzględnienie opinii lokalnych rządów;
20. zaznacza, że sprawiedliwy handel pomiędzy krajami z części północnej i południowej wiąże się z zapłatą uczciwej ceny za zasoby i produkty rolne krajów rozwijających się, tj. ceny, która odzwierciedla koszty wewnętrzne i zewnętrzne, przy jednoczesnym poszanowaniu minimalnych kryteriów w zakresie warunków pracy, wynagrodzenia siły roboczej i ochrony środowiska naturalnego; apeluje do UE i krajów AKP o zwiększenie wsparcia dla sprawiedliwego handlu zgodnie ze zobowiązaniem zawartym w art. 23 lit. g) umowy z Kotonu;
21. podkreśla konieczność wspierania państwowych i regionalnych procesów rozwoju w krajach AKP; wzywa do wzmocnienia lokalnych struktur i regionalnych sieci produkcji rolnej i dystrybucji;
22. zdecydowanie apeluje o opracowanie i wykorzystanie powszechnie dostępnych instrumentów finansowania dla producentów mających problemy finansowe; podkreśla znaczenie programów małych i średnich pożyczek dla promowania rozwoju obszarów wiejskich i wspierania lokalnych producentów, miejscowych spółdzielni oraz zakładania przedsiębiorstw, szczególnie przez kobiety;

Zmiany klimatyczne

23. zwraca uwagę na niszczący wpływ zmian klimatycznych na kraje o niestabilnej gospodarce — liczba powtarzających się każdego roku kryzysów żywnościowych w Afryce uległa potrojeniu od połowy lat 80. ubiegłego stulecia, a tylko w 2006 r. tego rodzaju kryzysy dotknęły ponad 25 milionów mieszkańców Afryki;
24. zauważa, że w badaniu przeprowadzonym w 2005 r. przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) wskazano na bezpośredni związek pomiędzy globalną zmianą klimatu a wzrostem zachorowań na malarię i biegunkę oraz zwiększeniem liczby przypadków niedożywienia, a także przewidziano jeszcze gwałtowniejszy wzrost liczby chorób i innych zagrożeń dla ludzi w Afryce ze względu na brak środków koniecznych do zapobiegania tym problemom;
25. wzywa kraje AKP i UE do umieszczenia kwestii zmian klimatycznych w centrum strategicznej polityki rozwoju i do przeciwdziałania zagrożeniu, jakie globalne ocieplenie stanowi dla produkcji żywności, która według przewidywań zawartych w sprawozdaniu ONZ spadnie o 5 % do 2080 r., natomiast między 25 % a 40 % naturalnych siedlisk znajdujących się w Afryce mogłoby ulec zagładzie, a 30 % infrastruktury nadbrzeżnej mogłoby zostać zniszczone;
26. wzywa UE do osiągnięcia celu, jakim jest zapewnienie wzrostu temperatury maksymalnie o 2 stopnie, przy czym niezbędne nakłady inwestycyjne mają ponieść kraje uprzemysłowione;
27. nalega na przeprowadzenie oceny oddziaływania porozumień w sprawie liberalizacji handlu na środowisko w celu określenia ich kosztów ekologicznych oraz ich wpływu na bezpieczeństwo żywnościowe, zasoby energetyczne i globalne ocieplenie;

Walka z HIV/AIDS

28. wyraża poważne zaniepokojenie potencjalnie szkodliwym wpływem HIV/AIDS na trwały rozwój w krajach AKP, a szczególnie na rolnictwo na własny użytek oraz rolnictwo dla celów handlowych ze względu na zmniejszenie siły roboczej na obszarach wiejskich oraz utratę osób znajdujących się na rolnictwie i wykwalifikowanych pracowników, czego skutkiem jest spadek wydajności, zmniejszenie możliwości zatrudnienia i brak bezpieczeństwa żywnościowego;
29. uważa, że walka z HIV/AIDS powinna stanowić sedno polityki rozwoju prowadzonej przez rządy AKP i UE w celu zmierzenia się z katastrofalnymi skutkami HIV/AIDS dla bezpieczeństwa żywnościowego i rozwoju społeczno-gospodarczego, a środki mające na celu zwalczanie HIV/AIDS powinny być zatem powiązane z programami rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich;
30. uważa, że wysoki koszt leków umożliwiających walkę z HIV/AIDS i innymi uleczalnymi chorobami stanowi poważne zagrożenie dla produkcji rolnej i rozwoju sektora rolnego w krajach AKP;

Wspieranie rolnictwa i zapewnianie ludności perspektyw na przyszłość

31. podkreśla, że polityki dostosowania strukturalnego prowadzone przez międzynarodowe instytucje finansowe i wspierane przez Unię Europejską od lat 80. ubiegłego stulecia, których podstawę stanowi wyłącznie deflacja w gospodarce w wyniku działań monetarnych, stosowanie zasad gospodarki rynkowej i mniejszej ingerencji państwa, nie są w stanie sprostać zadaniu ograniczenia ubóstwa;
  32. wzywa do likwidacji wszystkich subsydiów wywozowych UE, ponieważ szkodzą one poważnie lokalnej produkcji żywności;
  33. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje decyzję UE podjętą na konferencji Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu w 2005 r. dotyczącą zniesienia subsydiów wywozowych w rolnictwie do 2013 r. oraz apeluje o wcześniejsze wdrażanie podjętych decyzji;
  34. wzywa państwa członkowskie UE i Komisję Europejską do podjęcia zobowiązania do przeciwdziałania przyczynom strukturalnym masowej migracji poprzez zmianę swoich obecnych strategii politycznych, w tym dumpingu ze strony produktów UE na rynkach trzeciego świata, aby umożliwić krajom afrykańskim ochronę i budowanie ich gospodarek, a także zagwarantować ludności tych krajów przyzwoite dochody, zapewniając w ten sposób lepsze perspektywy na przyszłość;
  35. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE i Komisji Europejskiej.
-

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie migracji wykwalifikowanych pracowników i jej konsekwencje dla rozwoju krajowego**

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- na posiedzeniu w Wiesbaden (Niemcy) w dniach 25-28 czerwca 2007 r.,
- uwzględniając art. 177, 178, 179, 180, 181 i 181 lit. a) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. („umowa z Kotonu”) ⁽²⁾ i zmienioną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. ⁽³⁾, a w szczególności jej art. 13 poświęcony migracji,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany „Związek pomiędzy migracją i rozwojem: konkretne kierunki działania w zakresie partnerstwa UE z krajami rozwijającymi się” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Strategia działań UE w związku z kryzysem zasobów ludzkich w sektorze opieki zdrowotnej w krajach rozwijających się” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady zatytułowany „Wkład w wypracowanie stanowiska UE wobec dialogu wysokiego szczebla Narodów Zjednoczonych w sprawie migracji i rozwoju” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Podejście globalne do migracji w rok później: ku kompleksowej europejskiej polityce migracyjnej” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając „Plan polityki w dziedzinie legalnej migracji” Komisji Europejskiej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając szczyt szefów państw i rządów Unii Afrykańskiej, który odbył się w Chartumie w dniach 23-24 stycznia 2006 r. i na którym potwierdzono skalę migracji i jej wpływ na rozwój,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte na sesji plenarnej podczas posiedzenia ekspertów z UE, Ameryki Łacińskiej i Karaibów w sprawie migracji, które odbyło się w marcu 2006 r.,
- uwzględniając deklarację brukselską i plan działania w zakresie azylu, migracji i mobilności, przyjęte na pierwszym posiedzeniu ministrów AKP odpowiedzialnych za azyl, migrację i mobilność, które odbyło się w Brukseli w dniu 13 kwietnia 2006 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację Afryki i UE w sprawie migracji i rozwoju, przyjętą na konferencji ministerialnej UE-Afryka, która odbyła się w Trypolisie w dniach 22-23 listopada 2006 r.,
- uwzględniając wyniki konferencji ministerialnej UE-Afryka w sprawie migracji i rozwoju, która odbyła się w Rabacie w dniach 10-11 lipca 2006 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie międzynarodowej migracji i rozwoju ⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2005 r., marca 2006 r. i grudnia 2006 r.,

⁽¹⁾ Przyjęta w dniu 28 czerwca 2007 r. w Wiesbaden (Niemcy).

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 28.10.2005, str. 4.

⁽⁴⁾ COM(2005)0390.

⁽⁵⁾ COM(2005)0642.

⁽⁶⁾ COM(2006)0409.

⁽⁷⁾ COM(2006)0735.

⁽⁸⁾ COM(2005)0669.

⁽⁹⁾ A/RES/61/208.

- uwzględniając wyniki dialogu wysokiego szczebla Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie migracji i rozwoju, który miał miejsce w dniach 14-15 września 2006 r. w Nowym Jorku,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, zatytułowane „Międzynarodowa migracja i rozwój” ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Światowej Komisji ds. Międzynarodowej Migracji z października 2005 r., zatytułowane „Migracja w połączonym świecie: nowe kierunki działania” ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z czerwca 2006 r., zatytułowane „Konsekwencje migracji dla państw pochodzenia: co o nich wiemy”,
- uwzględniając sprawozdanie OECD z 2002 r., zatytułowane „Międzynarodowa mobilność wysoko wykwalifikowanych pracowników”,
- uwzględniając raport Banku Światowego, zatytułowany „Globalne perspektywy gospodarcze w 2006 r.: powiązania przepływów pieniężnych i migracji” ⁽³⁾,
- uwzględniając raport o rozwoju społecznym z 2001 r., sporządzony w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie rozwoju i migracji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 17 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Społecznych i Środowiska (AKP-UE/100.012/07/wersja ostateczna),
  - A. mając na uwadze, że prawo do wyjazdu za granicę jest niezbywalnym prawem jednostki,
  - B. mając na uwadze, że międzynarodowa migracja stała się kwestią priorytetową pośród problemów rozpatrywanych na arenie międzynarodowej, podejmowaną ostatnio przez politycznych decydentów na szczeblu światowym, europejskim, w ramach stosunków europejsko-afrykańskich i na szczeblu państw Europy i AKP oraz mając na uwadze, że coraz szerzej uznawany jest fakt, iż migracja i rozwój są ze sobą ściśle powiązane na szczeblu światowym i wzajemnie na siebie wpływają,
  - C. mając na uwadze, że w kręgach politycznych istnieje coraz szersze porozumienie co do kwestii, iż lepsze zarządzanie migracją może być źródłem bardzo istotnych korzyści, które mogą być ważniejsze niż korzyści wynikające ze znoszenia barier w handlu światowym,
  - D. mając na uwadze, że w Europie ani na szczeblu Wspólnoty, ani państw członkowskich, nie przyjęto jeszcze zintegrowanej polityki migracyjnej, a polityka w zakresie migracji, rozwoju, handlu i bezpieczeństwa prowadzona jest przez różne organy, których działalność nie jest skoordynowana,
  - E. mając na uwadze, że na szczeblu międzynarodowym nie ma zgody co do rzeczywistych konsekwencji migracji (wysoko) wykwalifikowanych pracowników dla państw pochodzenia, a debatę na temat odpływu wykwalifikowanych pracowników w dalszym ciągu cechuje znaczny brak przejrzystości i frustracja, wynikające zwłaszcza z braku wiarygodnych danych statystycznych oraz badań w zakresie oceny wpływu ewentualnych zaleceń politycznych mających na celu przeciwdziałanie zjawisku „drenażu mózgow”,
  - F. mając na uwadze, że problemu „drenażu mózgow” nie został rozwiązany w sposób zadowalający w ramach dialogu UE-AKP,
  - G. mając na uwadze, że w większości krajów AKP ponad 10 % mieszkańców posiadających dyplomy ukończenia studiów wyższych wyemigrowało do UE, Ameryki Północnej i innych krajów rozwiniętych oraz że Afryka Subsaharyjska jest regionem w największym stopniu dotkniętym migracją wykwalifikowanych pracowników, w którym na prawie całym obszarze wskaźnik ludności posiadającej dyplom ukończenia studiów wyższych, która żyje w państwach OECD, wynosi ponad 20 % ⁽⁵⁾, a w niektórych małych krajach wskaźnik ten osiągnął krytyczny poziom 80 % ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ A/60/871.

⁽²⁾ www.gcim.org.

⁽³⁾ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>.

⁽⁴⁾ P6_TA(2006)0319.

⁽⁵⁾ OECD „Konsekwencje migracji dla państw pochodzenia: co o nich wiemy” (2006 r.).

⁽⁶⁾ Sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ zatytułowane „Międzynarodowa migracja i rozwój” (A/60/871).

- H. mając na uwadze, że głównymi centrami migracji są Azja i Ameryka Łacińska, a wysoko wykwalifikowani migranci żyjący w Europie pochodzą głównie z Afryki (13,5 % wysoko wykwalifikowanych mieszkańców UE urodzonych w państwach nienależących do OECD) ⁽¹⁾,
- I. mając na uwadze, że dane statystyczne dotyczące napływu migracji z niektórych krajów afrykańskich są często niekompletne i nieaktualne, co pozbawia decydentów ważnego instrumentu przy podejmowaniu decyzji,
- J. mając na uwadze, że w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju ustalono, biorąc pod uwagę znaczenie wiedzy jako decydującego czynnika wzrostu gospodarczego w zglobalizowanym świecie, że „drenaż mózgów” jest równoważny ze stratą miliardów dolarów dla krajów rozwijających się ⁽²⁾,
- K. mając na uwadze, że w Afryce Subsaharyjskiej „drenaż mózgów” może doprowadzić do niedoboru pracowników w sektorach o podstawowym znaczeniu, w szczególności takich jak opieka zdrowotna i edukacja, co będzie miało katastrofalne skutki dla dostępności i jakości tych podstawowych usług,
- L. mając na uwadze, że odpływ wykwalifikowanych pracowników oznacza dla państwa pochodzenia utratę dochodu z podatków oraz, w najgorszym wypadku, utratę środków zainwestowanych w wykształcenie i wyszkolenie wykwalifikowanych pracowników, a w najlepszym razie brak bezpośredniego zwrotu z tych inwestycji, jak również utratę umiejętności i doświadczenia, które mogłyby się przyczynić do rozwoju,
- M. mając na uwadze, że „drenaż mózgów” spowalnia proces innowacji w krajach tracących wykwalifikowanych pracowników, stanowiąc kolejną przeszkodę dla potencjalnego wzrostu gospodarczego,
- N. mając na uwadze, że „drenaż mózgów” może wyrzucić skutki społeczne na skład rodzin, równość płci i wykształcenie oraz zdrowie dzieci,
- O. mając na uwadze, że migracja wywiera wpływ na rozwój, zdrowie i edukację dzieci migrantów, a jej rezultaty mogą być pozytywne (przekazy pieniężne mogą pomóc w znoszeniu pracy dzieci i zwiększyć wydatki budżetu domowego na edukację i zdrowie) lub negatywne (rozdzielanie rodziny i związane z tym napięcia, zmniejszona kontrola rodzicielska może powodować niższą frekwencję i gorsze wyniki w szkole),
- P. mając na uwadze, że wiele państw europejskich przyjęło ustawodawstwo ułatwiające napływ wykwalifikowanych pracowników, zwłaszcza poprzez wprowadzenie polityki selektywnego przyjmowania migrantów pod hasłem „wybiórczej migracji” w celu stworzenia konkurencji dla Ameryki Północnej w przyciąganiu najbardziej utalentowanych obywateli z krajów rozwijających się, co pogłębiło zjawisko odpływu wykwalifikowanych pracowników z wielu krajów południowych, a w sposób drastyczny w przypadku państw Afryki Subsaharyjskiej,
- Q. mając na uwadze, że podczas gdy Europa i kraje AKP zobowiązały się do podejmowania działań w kierunku osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, w tym osiągnięcia powszechnej edukacji podstawowej (cel 2), ograniczenia umieralności dzieci (cel 4), poprawy opieki zdrowotnej nad matkami (cel 5) oraz zwalczania HIV/AIDS, malarii i innych chorób (cel 6), realizacji tych celów może zagrozić dokonujący się na szeroką skalę odpływ nauczycieli akademickich, lekarzy i pielęgniarek z krajów AKP do państw OECD, a także może być ona utrudniona z uwagi na brak międzynarodowych ram regulacyjnych, które zapewniłyby realizację tych celów,
- R. mając na uwadze, że migracja wykwalifikowanych pracowników z krajów rozwijających się do Europy powodowana jest czynnikami gospodarczymi (ubóstwo, słaby rozwój, niskie płace, niesprawny system edukacji, starzenie się społeczeństwa i zmniejszanie się liczby ludności w państwach OECD, prowadzące do niedoboru siły roboczej), czynnikami politycznymi (przemoc, konflikty, represje polityczne, zwłaszcza przeciwko intelektualistom, zaostrzone poprzez ich pobyt na obczyźnie) oraz — w głównej mierze w przypadku państw afrykańskich — bliskością geograficzną, wspólnym językiem i związkami kolonialnymi lub historycznymi,
- S. mając na uwadze, że zapotrzebowanie na siłę roboczą w państwach europejskich powoduje niekorzystne skutki polegające na odpływie wykwalifikowanych pracowników z krajów AKP, co przyczynia się do obniżenia jakości życia i publicznych usług socjalnych w krajach AKP,

⁽¹⁾ OECD „Konsekwencje migracji dla krajów pochodzenia: co o nich wiemy” (2006 r.).

⁽²⁾ UNDP, Raport o rozwoju społecznym, 2001 r.

- T. mając na uwadze, że kwestia nielegalnej lub przymusowej migracji rozpatrywana jest w większym stopniu w kategoriach bezpieczeństwa niż w szerszym kontekście rozwoju uwzględniającym problemy migracji w strategiach rozwoju,
- U. mając na uwadze, że migracja wykwalifikowanych pracowników może mieć pozytywne skutki dla poszczególnych migrantów, oferując lepsze perspektywy ekonomiczne i wyższe wynagrodzenie, dla ich rodzin w państwie pochodzenia oraz dla samego państwa pochodzenia, zwłaszcza dzięki przekazom pieniężnym,
- V. mając na uwadze, że ważne jest dostrzeżenie pozytywnego wpływu migracji na promowanie lepszego zrozumienia wśród różnych cywilizacji i kultur oraz na przełamywanie podziałów postkolonialnych i terytorialnych poprzez nawiązywanie stosunków między państwami i ludźmi,
- W. mając na uwadze, że trudności związane z integracją, jakie napotykają migranci w państwach przyjmujących, oraz z ponowną integracją w państwach pochodzenia, dyskryminacja i marnowanie potencjału wykwalifikowanych pracowników (gdy migranci są zatrudniani do pracy wymagającej niższego poziomu umiejętności niż ten, jaki reprezentują) mogą utrudniać rozwój kariery migrantów,
- X. mając na uwadze, że przekazy pieniężne są drugim co do wielkości źródłem zewnętrznego finansowania dla krajów rozwijających się, wywierają pozytywne skutki w państwach pochodzenia (głównie w postaci wzrostu dochodów w rodzinach migrantów oraz zwiększenia konsumpcji i inwestycji — napędzając z kolei wzrost gospodarczy) oraz przeciwdziałają cykliczności kryzysów gospodarczych, wojen i klęsk żywiołowych, jednak mając na uwadze, że do 20 % kwoty tych przekazów pochłaniają koszty wysyłki,
- Y. mając na uwadze, że eksperci i praktycy zakwestionowali skuteczność dobrowolnych kodeksów postępowania w zakresie etyki rekrutacji (które w niektórych przypadkach nie są w pełni zgodne z przepisami określonymi przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP)), szczególnie jeżeli są one ograniczone do sektora publicznego,
- Z. mając na uwadze, że migracja o charakterze cyrkulacyjnym (na zasadzie wyjazdów do państw przeznaczenia i powrotów do państw pochodzenia) ułatwia prawdziwą mobilność międzynarodową, wspiera rozwój świadomości międzynarodowej i oferuje istotne możliwości rozwoju państw przyjmujących i państw pochodzenia i w związku z powyższym należy ją wspierać i ułatwiać,
- AA. mając na uwadze, że powrót migrantów daje większe szanse na rozwiązanie problemu „drenażu mózgow” i na wsparcie rozwoju, jeżeli opiera się na zasadzie dobrowolnego powrotu migrantów do ich państw pochodzenia, zwłaszcza przy zapewnieniu powracającym odpowiedniego wsparcia,
- AB. mając na uwadze, że powracający migranci mogą, paradoksalnie, mieć ogromne problemy z ponowną integracją w ich państwach pochodzenia, w których mogą być również w większym stopniu narażeni na bezrobocie niż osoby, które nie wyemigrowały,
- AC. mając na uwadze, że istnieją dowody, iż zrzeszanie się grup migrantów, takich jak diaspory, w krajowych i międzynarodowych stowarzyszeniach migrantów oraz ukierunkowanie ich działalności na rozwój, co funkcjonuje jako zjawisko wspólnego rozwoju, może mieć bardzo pozytywny wpływ zarówno na państwa przyjmujące, jak na państwa pochodzenia,
- AD. mając na uwadze, że starzejące się społeczeństwo europejskie będzie wywierać coraz większą presję na rynek pracy wykwalifikowanych pracowników, zwiększając tym samym już istniejące problemy, zatem w państwach UE i AKP konieczne będzie bardziej odpowiedzialne i lepsze zarządzanie migracją wykwalifikowanych pracowników,
- AE. mając na uwadze, że ujednolicone rozwiązania nie są dla wszystkich odpowiednie; mając na uwadze, że w związku z tym konieczne będzie bardziej dogłębne zbadanie krajowych rynków pracy w państwach AKP w celu zapalenia luki informacyjnej oraz znalezienia odpowiedniejszego rozwiązania problemów wynikających z migracji wykwalifikowanych pracowników,
1. wzywa państwa członkowskie UE i kraje AKP do zwiększenia wysiłków na rzecz wypełnienia powziętego zobowiązania do realizacji milenijnych celów rozwoju, a w szczególności zmniejszenia o połowę skrajnego ubóstwa na świecie do 2015 r.;
  2. podkreśla fakt, że potencjalne korzyści wypływające z dobrze zarządzanej międzynarodowej migracji mogą być większe niż korzyści wynikające z wprowadzenia większej swobody w międzynarodowej wymianie handlowej;

3. zwraca uwagę na fakt, że zła i niespójna polityka migracyjna wywiera ogromny wpływ na cierpienie jednostek i trwałe opóźnienie w rozwoju;
4. wzywa UE i kraje AKP do podjęcia wyzwań związanych z migracją, w tym ze zjawiskiem „drenażu mózgow”, w duchu prawdziwego partnerstwa na rzecz rozwoju, na podstawie umowy z Kotonu, a w szczególności jej art. 13, a także do opracowania specyficznych strategii politycznych i systemów w zakresie migracji z myślą o krajach rozwijających się, w których migracja wykwalifikowanych pracowników jest zjawiskiem występującym na szeroką skalę, ze szczególnym uwzględnieniem krajów Afryki Subsaharyjskiej, w celu złagodzenia niekorzystnego wpływu gospodarczego i społecznego migracji wykwalifikowanych pracowników;
5. wyraża zaniepokojenie obecną polityką migracyjną Komisji Europejskiej i państw członkowskich UE, zorientowaną w większym stopniu na priorytety w dziedzinie bezpieczeństwa niż rozwoju;
6. wyraża zaniepokojenie możliwością przyjmowania przez UE dyskryminacyjnych praktyk wobec różnych kategorii migrantów i wzywa Komisję Europejską, aby temu zapobiegła; w związku z powyższym wzywa Komisję do objęcia wszystkich kategorii migrantów korzystnymi warunkami pracy i życia przewidzianymi dla wysoko wykwalifikowanych migrantów w planie polityki w dziedzinie legalnej migracji ⁽¹⁾, które wkrótce znajdą odzwierciedlenie w stosownej dyrektywie, takimi jak pozwolenie na pracę w UE (zielona karta UE), wydawane przez jedno z państw członkowskich, lecz obowiązujące na terytorium całej UE;
7. podkreśla, że celem unijnej pomocy na rzecz rozwoju powinna być likwidacja ubóstwa, co przyczyni się do rozwiązania niektórych z podstawowych przyczyn migracji;
8. podkreśla potrzebę opracowania zintegrowanych politycznych strategii migracyjnych na szczeblu międzynarodowym, regionalnym (w tym na szczeblu UE i AKP) oraz na szczeblu krajowym poprzez zagwarantowanie uwzględniania kwestii związanych z migracją w strategiach ograniczania ubóstwa oraz zapewnienie spójności między wszystkimi dziedzinami polityki, które mogą mieć wpływ na migrację, takimi jak rolnictwo, rybactwo, handel, rozwój, bezpieczeństwo, sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne oraz sprawy zagraniczne;
9. apeluje do Komisji Europejskiej, państw członkowskich UE i krajów AKP o prowadzenie wspólnej polityki w zakresie migracji i rozwoju oraz do zbadania ich synergii w celu zwiększenia skuteczności każdej z nich;
10. apeluje do państw członkowskich UE, międzynarodowych instytucji międzyrządowych i innych właściwych instytucji o opracowanie i wdrożenie środków i strategii zapobiegawczych mających na celu zlikwidowanie dyskryminacji rasowej, ksenofobii, etnocentryzmu i związanego z nimi braku tolerancji wobec migrantów z krajów AKP;
11. wyraża przekonanie, że wspólna polityka migracyjna na szczeblu UE wymaga rozszerzenia procedury współdecyzji z Parlamentem oraz podejmowania w Radzie decyzji większością kwalifikowaną, a także wzywa Radę do podjęcia działań w tym kierunku;

Kodeksy postępowania

12. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady UE z kwietnia 2006 r., zorientowane na rozwiązanie problemu niedoboru pracowników w sektorze opieki zdrowotnej w krajach rozwijających się;
13. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie UE do opracowania i wdrożenia, zadeklarowanego w konkluzjach Rady z kwietnia 2006 r., kodeksu postępowania UE (zgodnego z przepisami MOP) w zakresie etyki rekrutacji pracowników służby zdrowia oraz wyraża uznanie dla tych państw członkowskich UE, które już tego dokonały, jak Wielka Brytania;
14. zaleca, aby w zakresie kodeksu postępowania UE uwzględnić inne ważne dziedziny, takie jak edukacja, oraz aby poprawiony kodeks opierał się na założeniu, zgodnie z którym pracodawcy zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego powinni przyjąć etyczne podejście do zatrudniania wykwalifikowanych migrantów w dziedzinach, w których w państwie pochodzenia tych migrantów istnieje drastyczny brak siły roboczej, lub powinni w ogóle nie zatrudniać takich pracowników, co stanowi jeszcze lepsze rozwiązanie;

⁽¹⁾ COM(2005)0669.

15. popiera dwustronne i wielostronne porozumienia zawierane pomiędzy państwami pochodzenia a państwami przyjmującymi, których celem jest:
  - (i) zwiększenie wpływu na rozwój;
  - (ii) tworzenie potencjału ludzkiego i instytucjonalnego służącego maksymalnemu zwiększeniu korzyści wynikających z migracji;
  - (iii) zapewnienie lepszych warunków społeczno-gospodarczych w państwach pochodzenia, aby zminimalizować czynniki, które sprawiają, że ludzie opuszczają dom, samodzielnie poszukując lepszych warunków oraz
  - (iv) promowanie wsparcia i podnoszenie świadomości;
16. podkreśla, że dobrowolny kodeks postępowanie w zakresie etyki rekrutacji, szczególnie gdy ogranicza się do sektora publicznego, stanowi dobry środek, lecz w żadnym wypadku nie jest wystarczający, by zaradzić skutkom masowej migracji wykwalifikowanych pracowników — konieczne są środki zachęty w państwach pochodzenia i w państwach przyjmujących;

Inwestowanie w edukację

17. wzywa UE i kraje AKP do znacznego zwiększenia inwestycji w szkolenia i edukację w krajach rozwijających się, które to inwestycje koncentrowałyby się na sektorach odnotowujących braki siły roboczej, a szczególnie na sektorze opieki zdrowotnej i edukacji;
18. wzywa UE i kraje AKP do utworzenia krajowych i regionalnych centrów doskonałości, szczególnie w formie uniwersytetów i instytutów badawczych, zwłaszcza w dziedzinie opieki zdrowotnej i edukacji; wzywa również UE i kraje AKP do utworzenia tych multidyscyplinarnych centrów doskonałości przy odpowiednim wykorzystaniu środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) we wszystkich sektorach niezbędnych do wzrostu gospodarczego i trwałego rozwoju;
19. wyraża przekonanie, że państwa członkowskie UE i kraje rozwijające się powinny podjąć aktywne inicjatywy na rzecz rozwijania umiejętności poprzez inwestowanie znacznych środków w edukację; ponawia swoje wsparcie dla celu „20/20”: przyznanie na potrzeby podstawowych usług socjalnych (szkolenia i edukacja) 20 % pomocy publicznej udzielanej przez państwa północne i 20 % pomocy udzielanej z budżetów państw południowych;
20. wzywa kraje rozwijające się do inwestowania zysków z boomu naftowego w długoterminowe strategie i programy w zakresie edukacji i szkolenia oraz do wykorzystywania tych dochodów w przejrzysty sposób;
21. apeluje do krajów AKP o rozwijanie posiadanych potencjalnych źródeł bogactwa ekonomicznego oraz zwrócenie szczególnej uwagi na rozwój zasobów ludzkich i tworzenie miejsc pracy we wszystkich właściwych sektorach w celu motywowania wykwalifikowanych pracowników do pozostania w państwach pochodzenia lub powrotu do nich;
22. apeluje do Komisji Europejskiej o współpracę z sekretariatem AKP, aby określić inicjatywy wsparcia gospodarczego w ramach umowy z Kotonu, które umożliwiłyby państwom pochodzenia poprawę sytuacji gospodarczej i zmniejszenie poziomu nielegalnej migracji, co ograniczyłoby napięcie między państwami partnerskimi w ramach Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego (WZP);
23. wzywa państwa członkowskie UE do realizacji celów strategii lizbońskiej, takich jak poprawa jakości edukacji oraz zwiększenie zatrudnienia kobiet w celu zwiększenia podaży wykwalifikowanych pracowników w UE;

Marnowanie potencjału wykwalifikowanych pracowników

24. podkreśla, że konsekwencje marnowania potencjału wykwalifikowanych pracowników są negatywne dla wszystkich zainteresowanych stron, ponieważ w wyniku tego zjawiska państwa przyjmujące nie mogą wykorzystać umiejętności migrantów, państwa pochodzenia tracą inwestycje, natomiast migranci wykonują pracę poniżej swoich kwalifikacji;
25. apeluje do Komisji Europejskiej, państw członkowskich UE i krajów AKP o podjęcie decydujących kroków w celu wyeliminowania zjawiska marnowania potencjału wykwalifikowanych pracowników, takich jak międzynarodowe lub dwustronne wzajemne uznawanie dyplomów i kwalifikacji oraz wyraźne wysiłki na rzecz walki z dyskryminacją na etapie rekrutacji;
26. wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosków w sprawie utworzenia europejskiego systemu uznawania dyplomów zagranicznych;

Przekazy pieniężne

27. przypomina, że środki pieniężne przesyłane do państw pochodzenia stanowią środki prywatne i powinny zachować taki charakter oraz że nie można narzucać osobom fizycznym obowiązkowego stosowania przekazów pieniężnych, a także że przekazy pieniężne w żadnym razie nie mogą zastąpić oficjalnej pomocy na rzecz rozwoju (ODA);
28. wzywa państwa członkowskie UE i kraje AKP do opracowania i wdrożenia strategii politycznych mających na celu zmaksymalizowanie pozytywnych skutków przekazów pieniężnych poprzez doprowadzenie do szerszego, szybszego, tańszego i lepiej ukierunkowanego przepływu środków pieniężnych, szczególnie poprzez ograniczenie biurokracji i ulepszenie usług bankowych w zakresie drobnych transakcji, bez wprowadzania nadmiernej regulacji rynku;
29. w szczególności wzywa Komisję Europejską, państwa członkowskie UE i kraje AKP do wdrożenia strategii politycznych mających następujące cele:
  - polepszenie i rozszerzenie dostępu migrantów i ich rodzin do instytucji finansowych (*ang.* „*banking the unbanked*”) ⁽¹⁾,
  - wspieranie instytucji finansowych i aktywne zachęcanie ich do zbadania strategii mających na celu obniżenie kosztów przekazów pieniężnych, w szczególności poprzez rozpowszechnienie wykorzystania nowych technologii,
  - zachęcanie do przekazów pieniężnych poprzez zwolnienia podatkowe zarówno w państwie pochodzenia, jak i w państwie przyjmującym,
  - zachęcanie do ukierunkowania przekazów pieniężnych na projekty w dziedzinie rozwoju (koncentrujące się zwłaszcza na edukacji i zdrowiu) poprzez uzupełnienie przekazów pieniężnych krajowym i lokalnym rządowym wkładem finansowym („fundusze komplementarne”) ⁽²⁾,
  - tworzenie innowacyjnych produktów finansowych adresowanych do migrantów, takich jak zwolnione z podatku konta oszczędnościowe na rzecz rozwoju w państwach przyjmujących, na których migranci mogą gromadzić oszczędności, które następnie zostaną przelane do państwa pochodzenia,
  - ukierunkowanie przekazów pieniężnych na inwestycje produkcyjne poprzez ułatwienie dostępu mikroprzedsiębiorstw i MŚP do kredytów, a także poprzez lepszą edukację finansową migrantów i ich rodzin,
  - uczynienie przekazów pieniężnych szybszymi i bezpieczniejszymi w celu zachęcenia migrantów do wykorzystywania formalnych systemów transferu oraz zapewnienie przejrzystości transakcji finansowych dokonywanych nieformalnymi kanałami, szczególnie takimi jak tzw. system hawala;
30. przestrzega jednak przed ryzykiem nadmiernego regulowania przepływów finansowych, które mogłyby hamować lub utrudniać przepływ środków pieniężnych, oraz wzywa państwa członkowskie UE i Parlament Europejski do uwzględnienia tych problemów w trakcie rozpatrywania wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego dyrektywy w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego ⁽³⁾;

Migracja o charakterze cyrkulacyjnym

31. wzywa państwa członkowskie UE i kraje AKP do zachęcania do migracji o charakterze cyrkulacyjnym poprzez uzgodnienie konkretnych środków mających na celu zwiększenie elastyczności wymogów i procedur związanych z przyjęciem i ponownym przyjęciem zarówno w państwach przyjmujących, jak i w państwach pochodzenia oraz do przewidzenia dłuższych i bardziej elastycznych umów oraz możliwości ponownego przyjęcia w przypadku migracji o charakterze cyrkulacyjnym;
32. wzywa państwa członkowskie UE i kraje AKP do zachęcania do migracji o charakterze cyrkulacyjnym poprzez ustanowienie systemów „podwójnych posad” dla osób z sektora publicznego w krajach południowych (nauczyciele, naukowcy i lekarze); zwraca się ponownie do Komisji Europejskiej o przeprowadzenie badania dotyczącego doświadczeń państw członkowskich UE w zakresie „podwójnych posad”;
33. wyraża przekonanie, że w dyrektywie w sprawie wysoko wykwalifikowanych pracowników, nad którą obecnie pracuje Komisja Europejska, należy poświęcić należytą uwagę statusowi wykwalifikowanych migrantów w celu pobudzania migracji o charakterze cyrkulacyjnym i/lub powrotów tymczasowych;
34. wzywa państwa członkowskie UE i kraje AKP do podjęcia niezbędnych działań w celu zagwarantowania możliwości przenoszenia uprawnień emerytalnych i uprawnień z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego migrantów powracających do swojego państwa pochodzenia oraz możliwości powrotu do państwa, w którym świadczone były usługi medyczne, w celu uzyskania opieki medycznej;

⁽¹⁾ Zgodnie z określeniem użytym przez Komisję Rozwoju Międzynarodowego brytyjskiej Izby Gmin.

⁽²⁾ Tego rodzaju strategię są z powodzeniem wdrażane w ramach programu „*Dos por uno*” w Meksyku i inicjatywy „*Juntos por los Andes*” we Włoszech.

⁽³⁾ COM(2005)0603.

35. wzywa państwa członkowskie UE i kraje AKP do rozpatrzenia umów o podwójnym obywatelstwie w celu zachęcenia do migracji o charakterze cyrkulacyjnym i do tymczasowego powrotu;
36. wzywa UE do zaferowania potencjalnym powracającym możliwości zdecydowania się na powrót do UE w ciągu pewnego okresu po ich początkowym powrocie do państwa pochodzenia;
37. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do opracowania specjalnych inicjatyw, a mianowicie specjalnej linii budżetowej mającej na celu wspieranie dobrowolnego powrotu migrantów, w ramach tematycznego programu na rzecz współpracy z państwami trzecimi w dziedzinie migracji i azylu, obejmującego następujące elementy:
  - zaangażowanie powracających migrantów w programy na rzecz rozwoju, w ramach których mogą oni z powodzeniem wykorzystać zdobyte umiejętności oraz które zapewniają im odpowiednią ponowną integrację społeczną,
  - kierowanie do potencjalnych powracających zachęt związanych z zatrudnieniem oraz zachęt finansowych, a także udostępnianie im odpowiedniej infrastruktury, która umożliwi im rozwój zawodowy,
  - ulepszenie dostępu powracających migrantów do pożyczek oraz szkoleń w zakresie zarządzania w celu zapewnienia zachęty do tworzenia małych przedsiębiorstw;

Diaspory i wspólny rozwój

38. uznaje znaczenie diaspor i stowarzyszeń migrantów w umacnianiu stosunków między UE i państwami pochodzenia, zwłaszcza w dziedzinie migracji; wzywa do ściślejszej współpracy pomiędzy instytucjami w krajach rozwijających się i państwach członkowskich UE, w tym do współpracy w realizowaniu projektów w ramach wspólnego rozwoju;
39. wyraża opinię, że wspólny rozwój, polegający na uznaniu i wspieraniu roli, jaką diaspory odgrywają w przyczynianiu się do rozwoju ich państw pochodzenia, powinien zostać w pełni uznany na szczeblu europejskim;
40. wzywa państwa przyjmujące i państwa pochodzenia do wspierania pod względem logistycznym i finansowym podejmowanych przez diasporę i stowarzyszenia migrantów inicjatyw, które mają na celu integrację migrantów, zbiorowe przekazy pieniężne i projekty inwestycyjne w państwach pochodzenia migrantów oraz rozpowszechnianie informacji na temat nabytych praw;
41. zaleca, aby rządy państw pochodzenia również rozwijały ściślejsze powiązania z migrantami poprzez ustanowienie specjalnych platform instytucjonalnych umożliwiających współpracę różnych podmiotów publicznych;
42. uznaje i wspiera silne zaangażowanie diaspor we wzmacnianie handlu i współpracy gospodarczej między państwami przyjmującymi i państwami pochodzenia, zwłaszcza poprzez usunięcie barier informacyjnych;
43. zachęca diasporę do zaangażowania się w przekazywanie umiejętności i wiedzy, a także do ułatwiania takiego przekazywania, zwłaszcza poprzez wspieranie więzi pomiędzy wykwalifikowanymi pracownikami mieszkającymi w państwach OECD oraz tymi, którzy pozostali w państwach pochodzenia, poprzez tworzenie międzynarodowych sieci naukowców i pracowników naukowych oraz uniwersytetów internetowych, a także poprzez upowszechnianie nauki przez Internet; z zadowoleniem przyjmuje programy, którymi zarządza Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji („Migracja dla rozwoju w Afryce”, MIDA) oraz działający w tym obszarze Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju („Transfer wiedzy poprzez repatriantów”, TOKTEN);
44. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie migracyjnych ośrodków badawczych w Afryce w ramach funduszu AKP na rzecz migracji (*ACP Migration Facility*), stanowiących źródło wiarygodnych danych i dodatkowych instrumentów lepszego tworzenia polityki oraz zarządzania migracją, w szczególności przez rządy krajów AKP;
45. z zadowoleniem przyjmuje zapowiadane ustanowienie ośrodków informowania o migracji i zarządzania migracją⁽¹⁾ finansowanych w ramach programu UE na rzecz migracji i rozwoju Afryki, których celem jest dostarczanie informacji i wsparcia potencjalnym migrantom oraz migrantom powracającym, oraz wzywa państwa członkowskie UE do wspierania tych ośrodków pod względem finansowym i logistycznym;

(1) Pierwszy ośrodek informowania o migracji i zarządzania migracją powstanie w Bamako (Mali).

46. uznaje znaczny wkład organizacji pozarządowych w poprawę zarządzania przepływami migracyjnymi oraz, w szczególności, w zwiększenie udziału migrantów w rozwoju ich państw pochodzenia oraz wzywa do udzielenia odpowiedniego wsparcia organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność w dziedzinie migracji;
47. podkreśla, że funkcja pełniona przez diaspory, stowarzyszenia migrantów oraz organizacje pozarządowe musi być uzupełniana spójną i skuteczną polityką w zakresie migracji i rozwoju w państwach przyjmujących i w państwach pochodzenia;
48. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji Europejskiej i Unii Afrykańskiej.

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie sytuacji w Darfurze

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- na posiedzeniu w Wiesbaden (Niemcy) w dniach 25-28 czerwca 2007 r.,
  - uwzględniając końcowe sprawozdanie z dnia 11 października 2006 r., sporządzone przez panel ekspertów ds. Sudanu, powołany na mocy rezolucji 1591 Rady Bezpieczeństwa ONZ,
  - uwzględniając decyzję Unii Afrykańskiej z kwietnia 2004 r. o ustanowieniu Misji Unii Afrykańskiej w Sudanie (AMIS),
  - uwzględniając porozumienie pokojowe dotyczące Darfuru (DPA), podpisane w dniu 5 maja 2006 r. w Abudży (Nigeria) pomiędzy rządem Sudanu a główną grupą rebeliantów Armią/Ruchem Wyzwolenia Sudanu (SLA/M),
  - uwzględniając porozumienie z Trypolisu w sprawie procesu politycznego w Darfurze, przyjęte w Trypolisie w dniach 28-29 kwietnia 2007 r.,
  - uwzględniając porozumienie trójstronne osiągnięte w dniu 9 kwietnia 2007 r. w Addis Abeba pomiędzy rządem Sudanu, Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ) a Unią Afrykańską w sprawie wsparcia w postaci personelu technicznego i wsparcia wojskowego,
  - uwzględniając art. 17 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z przyjętą przez ONZ zasadą „odpowiedzialności za ochronę” jeżeli władze krajowe w oczywisty sposób nie mogą zapewnić ochrony ludności, inni mają obowiązek zapewnić niezbędną ochronę,
  - B. mając na uwadze, że Chiny są stałym członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ i uprzywilejowanym partnerem handlowym Sudanu; mając na uwadze, że w dniu 10 maja 2007 r. Chiny mianowały Liu Guijin specjalnym wysłannikiem do Darfuru,
  - C. mając na uwadze, że Sudan podpisał statut rzymski, na mocy którego w 2002 r. utworzono Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK), lecz nie ratyfikował go,
  - D. mając na uwadze, że działania sił Unii Afrykańskiej w Darfurze są prawdziwie godne pochwały; mając jednak na uwadze, że istnieje konieczność wzmocnienia tych sił i zapewnienia im wszelkiego niezbędnego wsparcia logistycznego i finansowego, aby mogły skutecznie wypełniać swoje zadania,
1. z zadowoleniem przyjmuje zgodę rządu Sudanu z dnia 12 czerwca 2007 r. na wprowadzenie oddziałów mieszanych Unii Afrykańskiej i ONZ; przypomina, że rząd Sudanu podjął wcześniejsze zobowiązania dotyczące zezwolenia na wejście sił mieszanych do Sudanu; podkreśla zatem znaczenie zapewnienia możliwie najszybszego ich rozmieszczenia, a także stałej współpracy ze strony władz sudańskich i oczekuje, że rząd Sudanu dokona rozbrojenia wszystkich sił zbrojnych, w tym milicji Dżandżałid, oraz zaprzestanie bombardowania regionu Darfuru;

(¹) Przyjęta w dniu 28 czerwca 2007 r. w Wiesbaden (Niemcy).

2. potępia wszelkie przypadki naruszenia porozumień o zawieszeniu broni przez którąkolwiek ze stron, a w szczególności wszelkie akty przemocy skierowane przeciwko ludności cywilnej i ataki na pracowników organizacji pomocy humanitarnej;
3. wzywa rząd Sudanu do pełnej współpracy z ONZ i do wdrożenia właściwych rezolucji ONZ;
4. wzywa ONZ do działania zgodnie z zasadą „odpowiedzialności za ochronę” poprzez zagwarantowanie, że przysze oddziały mieszane będą w pełni upoważnione do ochrony ludności cywilnej na mocy Karty Narodów Zjednoczonych;
5. wzywa UE i inne podmioty międzynarodowe do zastosowania odpowiednich środków ukierunkowanych na wszelkich sprawców aktów przemocy, którzy naruszają zawieszenie broni lub atakują ludność cywilną, siły pokojowe lub pracowników organizacji humanitarnych oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, aby pomóc położyć kres bezkarności;
6. wzywa UE i Unię Afrykańską, aby zjednoczyły siły w wysiłkach na rzecz rozwiązania konfliktu w Darfurze i nadały priorytet kompleksowemu procesowi pokojowemu, który powinien obejmować konsultacje z plemionami Darfuru, społecznościami wewnętrznymi przesiedleńców, grupami kobiet i innymi grupami społeczeństwa obywatelskiego oraz ich reprezentację; wzywa społeczność międzynarodową do zagwarantowania, że mediacja Unii Afrykańskiej/ONZ stanowi jedyny sposób dążenia do pokojowego rozwiązania konfliktu w Darfurze, oraz do wspierania procesu dialogu politycznego w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej, w którym uczestniczą grupy opozycyjne;
7. wzywa społeczność międzynarodową do osiągnięcia porozumienia w sprawie kolejnych strategicznych kroków, jakie mają zostać podjęte w Darfurze, do uwzględnienia w nich kluczowych podmiotów, takich jak Chiny i Stany Zjednoczone, do stworzenia grupy kontaktowej będącej w stanie na bieżąco utrzymywać i aktualizować takie porozumienie oraz do wywarcia nacisku na wszystkie grupy rebeliantów oraz na rząd Sudanu, aby doprowadzić do wstrzymania walk i rozpoczęcia nowych negocjacji pokojowych;
8. wzywa UE i podmioty międzynarodowe do nieustannego wspierania działań służących budowaniu zaufania, takich jak proces dialogu i konsultacji pomiędzy stronami konfliktu w Darfurze, w którym uczestniczą także społeczeństwo obywatelskie;
9. wzywa Ludowy Ruch Wyzwolenia Sudanu (SPLM) do pomocy przy jednoczeniu wszystkich ruchów rebelianckich w Darfurze w celu umożliwienia im udziału w negocjacjach międzynarodowych; wzywa społeczność międzynarodową do wywierania nacisku na grupy rebeliantów w celu ich zjednoczenia, a także wzywa rząd Sudanu, aby dał rebeliantom czas na przegrupowanie;
10. wzywa społeczność międzynarodową, Unię Afrykańską i ONZ do kontynuowania procesu politycznego, który rozpoczyna się udzieleniem pomocy pozostałym grupom rebeliantów w ich zjednoczeniu, aby mogły wspólnie negocjować, zwiększyć zakres uczestnictwa i wzmocnić strukturę negocjacji;
11. wzywa do możliwie najpełniejszej współpracy pomiędzy Republiką Środkowoafrykańską, Czadem a rządem Sudanu, przy wykorzystaniu dyplomatycznych i pokojowych środków w celu zapewnienia bezpieczeństwa regionalnego, które leży w powszechnym interesie;
12. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie z Trypolisu w sprawie procesu politycznego w Darfurze ⁽¹⁾, w którym wezwano wszystkie strony konfliktu do „natychmiastowego zaprzestania działań zbrojnych oraz do bezwłocznego wypełnienia zobowiązania do utrzymania zawieszenia broni”, zawarto ostrzeżenie, że „odpowiedzialni za utrudnianie procesu pokojowego w Darfurze muszą liczyć się z konsekwencjami takich działań” oraz podkreślono „potrzebę stałego finansowania AMIS do momentu przejścia do operacji z udziałem oddziałów mieszanych”;
13. wzywa rząd Sudanu do ratyfikowania statutu MTK i przestrzegania swoich obowiązków na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1593; wzywa osoby postawione w stan oskarżenia przez MTK do stawienia się przed Trybunałem;

⁽¹⁾ Porozumienie z Trypolisu jest tekstem wniosków z międzynarodowego posiedzenia w sprawie Darfuru, które odbyło się w Trypolisie w dniach 28-29 kwietnia 2007 r. z udziałem ONZ, Unii Afrykańskiej, UE, Ligi Państw Arabskich, Sudanu, Czadu, Egiptu, Erytrei, Libii, Chin, Francji, Rosji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Kanady, Holandii i Norwegii.

14. uznaje wkład Chin na rzecz rozmieszczania oddziałów mieszanych ONZ; wzywa Chiny do wykorzystania swoich wpływów, aby kontynuować te podjęte niedawno działania oraz aby wezwać rząd Sudanu do wznowienia wspólnych negocjacji ze wszystkimi siłami rebeliantów w celu osiągnięcia pokojowego rozwiązania konfliktu;
  15. wzywa również wszystkie strony trzecie do zaprzestania wywozu broni dla wszystkich stron konfliktu w regionie oraz do przestrzegania zasady poszanowania praw człowieka i międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w ich relacjach z Sudanem;
  16. uważa, że pierwotną przyczyną konfliktu w Darfurze jest niedostateczny rozwój kraju oraz marginalizacja ludności regionu pod względem gospodarczym i politycznym, a także poważne problemy ekologiczne związane ze zmianami klimatycznymi, takie jak gwałtowne pustoszczenie, występujące w całym regionie susze i coraz większe braki wody;
  17. wzywa rząd Sudanu i społeczność międzynarodową, by nie szczędziły wysiłków w celu rozwiązania problemu związanego z niedostatecznym rozwojem regionu Darfuru, w tym na sprostanie poważnemu wyzwaniu, jakim są braki wody, a także by zapewniły znaczną pomoc humanitarną, jak również pomoc służącą wzmocnieniu państwa prawa oraz politycznych i gospodarczych praw ludności;
  18. wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt, aby nie włączały do swoich oddziałów i nie wykorzystywały jako żołnierzy dzieci poniżej 18 roku życia, oraz wzywa władze sudańskie do ochrony wysiedlonych dzieci, zwłaszcza nieletnich bez opieki, zgodnie z właściwymi konwencjami;
  19. zobowiązuje swoich współpracowników do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji, rządowi i parlamentowi Sudanu, Radzie Bezpieczeństwa ONZ i instytucjom Unii Afrykańskiej.
-

ZAŁĄCZNIK V

POPRAWKA DO REGULAMINU ⁽¹⁾

Tekst obowiązujący	Poprawka
<p data-bbox="469 416 560 443">Artykuł 11</p> <p data-bbox="432 456 596 483">Języki urzędowe</p> <p data-bbox="248 501 786 622">1. Urzędowymi językami Zgromadzenia są języki angielski, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, holenderski, litewski, łotewski, maltański, niemiecki, polski, portugalski, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski oraz włoski.</p> <p data-bbox="248 640 786 739">2. Przyjmowane przez Zgromadzenie akty publikowane są w językach urzędowych. Dokumenty przygotowawcze oraz robocze publikowane są co najmniej w wersji angielskiej i francuskiej.</p> <p data-bbox="248 757 786 855">3. Prezydium może zdecydować o liczbie języków, w których zapewnione będzie tłumaczenie ustne w przypadku, gdy posiedzenie Zgromadzenia odbywa się poza zwyczajowymi miejscami pracy Parlamentu Europejskiego.</p>	<p data-bbox="1027 416 1118 443">Artykuł 11</p> <p data-bbox="991 456 1155 483">Języki urzędowe</p> <p data-bbox="807 501 1345 622">1. Urzędowymi językami Zgromadzenia są języki angielski, bułgarski, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, holenderski, litewski, łotewski, maltański, niemiecki, polski, portugalski, rumuński, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski oraz włoski.</p> <p data-bbox="807 640 1345 739">2. Przyjmowane przez Zgromadzenie akty publikowane są w językach urzędowych. Dokumenty przygotowawcze oraz robocze publikowane są co najmniej w wersji angielskiej i francuskiej.</p> <p data-bbox="807 757 1345 855">3. Prezydium może zdecydować o liczbie języków, w których zapewnione będzie tłumaczenie ustne w przypadku, gdy posiedzenie Zgromadzenia odbywa się poza zwyczajowymi miejscami pracy Parlamentu Europejskiego.</p>

(1) Przyjęta w dniu 28 czerwca 2007 r. w Wiesbaden (Niemcy).